2013 3.

Știința educației

Educație - *Cercetare* - *Inovație*

Numele editorului: Facultatea de Pedagogie și Psihologie a Universității Eotvos Lorand

Adresă editorială: 1075 Budapesta, strada Kazinczy 23-27.

Număr de telefon: 06 1 461-4500/3836

Adresa de e-mail: ntny-titkar@ppk.elte.hu

Formular de distributie: online

Site web: educationalscience.elte.hu

Arată timpul: de 4 ori pe an

ISSN: 2063-9546

Cuprins

Studii

Focus

Abordări istorice și sistematice ale științelor educației

cercetarea internațională privind istoria educației feminine

Poveste despre educație și poveste despre needucație

Katali Keri n.1

Studiul – pe care autoarea îl descrie ca fiind un studiu al educației fetelor și al culturii femeilor în secolele XVII ***-XIX*** *. Oferă o sinteză istoriografică a celor mai importante direcții din cercetarea istoriei educației feminine. Oferă o imagine de ansamblu critică asupra literaturii importante și a publicațiilor sursă care au fost produse în lumea occidentală în ultimii 100-120 de ani, indicând specificitățile alegerii subiectelor și selecției surselor care pot fi observate în fiecare țară și în diferite perioade istorice. Cercetarea istoriei femeilor și a istoriei educației femeilor, sau (mai precis) explorarea istoriei dintr-o perspectivă de gen, este unul dintre cele mai înfloritoare domenii atât ale științei istorice, cât și ale istoriei educației în prezent, cu o bază teoretică și metodologică bine dezvoltată, care se dezvoltă dinamic zi de zi și - bazându-se pe abordări interdisciplinare și multidisciplinare - remodelează și rafinează din ce în ce mai mult cunoștințele noastre despre epocile anterioare. Mii de autori străini și autohtoni încearcă să demonstreze prin cercetările și lucrările lor că studiul istoriei femeilor și al educației femeilor nu este o activitate secundară, ci o parte organică a științei istorice și a cercetării în istoria educației, complementul acesteia. Toate acestea se împletesc cu procesul care are loc în cele mai diverse domenii ale științelor sociale - de exemplu, în studii literare, psihologie, sociologie, etnografie, istoria artei, antropologie, filozofie etc. - apare și perspectiva ta feminină. Studiul ar dori să contribuie la implementarea sa la nivel național.*

Cuvinte cheie : istoria educației feminine; istoriografie; cercetarea de gen

trecutului educației femeilor reprezintă o zonă proeminentă a bogatei istorii tematice a femeilor și educației și una care a fost frecvent cercetată în secolele anterioare . Istoriografia domeniului tematic arată, pe de o parte, că istoria educației feminine a fost una dintre ramurile istoriei „generale" a educației din ultimele decenii, iar pe de altă parte, putem observa o creștere a cercetărilor privind școlile de fete și a ideilor despre educația fetelor. (Acest din urmă sens este cel mai adesea înțeles de cercetătorii din întreaga lume prin educația fetelor din clasa de mijloc, întrucât ele au fost cele care au participat la educația instituționalizată la nivelurile mediu și superior.) Conform afirmației *lui Hunt* făcute în urmă cu un sfert de secol, problema educației feminine este aproape întotdeauna tratată ca un subiect subordonat sau separat în istoria educației *(Hunt,* 1987). În ultimii ani, însă, cercetarea bazată pe gen a deschis noi dimensiuni și a permis abordări moderne în cercetarea istoriei educației feminine. Folosind acest cadru interpretativ, a devenit clar că, în ultimul secol și jumătate, în întreaga lume occidentală - și, bineînțeles, și în Ungaria - au apărut conflicte semnificative în timpul educației școlare a fetelor între educația lor pentru muncă și pregătirea lor pentru sarcinile (în mod tradițional feminine) de acasă. Cercetările din trecut au arătat, de asemenea, cât de strânsă este relația dintre istoria femeilor și cea socială și că detaliile și interrelațiile creșterii fiicelor nu pot fi analizate și înțelese fără un cadru larg de istorie socială și a femeilor. O contribuție importantă a cercetării este faptul că este clar că nu putem vorbi într-un mod cuprinzător despre „educația fetelor" sau „obiceiurile culturale ale femeilor" în nicio societate, deoarece au existat diferențe sociale, religioase și etnice semnificative în ceea ce privește obiectivele, conținutul și oportunitățile educaționale, precum și în experiențele educaționale ale fetelor, care pot fi considerate personajele

1Universitatea din Pécs, Facultatea de Filosofie, Departamentul de Educație și Istorie Culturală, Șef de Departament, Profesor universitar, keri.katalin@pte.hu

principale ale cercetării, în școlile și familiile lor.

În ultimii o sută de ani, cercetătorii din întreaga lume au colectat și analizat o mulțime de date despre istoria creșterii copiilor. Au fost scrise monografii, studii, culegeri de rezumate, articole și eseuri, tot mai lungi și mai scurte, despre rezultatele cercetărilor din istoria educației fetelor și a femeilor până în prezent, iar pe scurt, sunt disponibile și detalii despre lucrări care tratează emanciparea femeilor în general și din mai multe aspecte. Revizuirea vastei cantități de literatură pe această temă este acum de neimaginat fără bazele de date tipărite și electronice care colectează și grupează datele bibliografice · fără.

Cercetători străini și editori de surse

Începuturile

Primele rezumate ale istoriei educației feminine pot fi găsite la mai mulți autori vechi care au atașat propriilor cărți despre educația feminină o prezentare generală, suplimente sau bibliografie ce conținea date din lucrări anterioare pe această temă. Printre acestea, putem menționa, de exemplu, *Juan Luis Vives* (1996): De Institutione feminae christianae (Despre educația femeilor creștine) [2] cîmû, publicat în 1538, sau *Josefa Amar y Borbon* (1994) Discurso sobre la educacion fisica y moral de las mujeres (Discurs despre educația fizică și morală a femeilor) cîmû (rasat. [3]) · Acestea nu au fost, desigur, pregătite conform idealurilor susținute în prezent în legătură cu cercetarea istoriei educației, dar pot reprezenta totuși un punct de plecare important atunci când cunoaștem lucrările despre educația fetelor care au apărut înainte de epoca modernă, sceptrul educației femeilor. Într-o altă lucrare scrisă în 1786, *Josefa Amar y Borbon a subliniat, de asemenea, că în trecut, bărbații scriau aproape întotdeauna despre femei și educația lor, chiar dacă existau femei învățate încă din cele mai vechi timpuri în diferite țări ale lumii.* Printre mulți alți autori, el a enumerat ca exemple femeile spaniole care au fost implicate în educația fetelor: a menționat numele *Luisei Sigea, Franciscae Nebrija, Beatriz Galindo , Isabelei de Joya, Julianei Morrell* și *Olivei de Sabuco* .

În perioada trecută, au văzut lumina tiparului mai multe colecții de surse, create în decenii mai recente, care includ fragmente din lucrări vechi scrise despre istoria educației feminine, cum ar fi *lucrarea lui Nelson Kersley* (1985): Classics in the Education of Girls and Women, care include gândurile a 34 de autori (scriitori) vechi, *de la Platon la Heloïse Edwina Hersey* . O carte similară, dar care acoperă doar surse din trei secole de educație feminină engleză, este *„Women and Learning in English* Writing, 1600-1900”, editată de *Deirdre Raftery (* 1997) .

Lucrări complete

În cazul istoriei educației copilului, putem experimenta același lucru pe care îl putem evidenția în general în legătură cu termenul „istoria copilului”: există lucrări bazate pe istoria educației unor țări individuale, care acoperă mai multe țări, culturi lingvistice sau religioase și poate chiar mai multe părți ale lumii, care au fost scrise într-un mod cuprinzător, acoperind și fundamentele și conexiunile mai largi ale istoriei educației copilului. Printre acestea se numără un exemplu din perioada cea mai recentă, [4] ale căror singure fire individuale duc în trecut, ale căror capitole servesc drept dovezi elocvente pentru țări și regiuni

1. De exemplu: *Catalogul de cărți din Secția Pedagogică a Bibliotecii Universitare.* Berkeley, Universitatea din California, 1895. 43.
2. Traducerea maghiară a lucrării poate fi găsită în următorul volum: *Lucrări pedagogice alese ale lui Janos Lajos Vives.* Traducere de: Peter Janos. Magazin de artizanat, 1935.
3. În versiunea originală a lucrării, publicată în 1790, cuvântul „nok” era scris cu *majusculă* .

particularitățile gândirii tale caracteristice catedrei, precum și o abordare similară a educării femeilor și extinderii oportunităților lor educaționale. *Barbara Whitehead* (1999) prezintă trei secole din istoria educației femeilor în Europa

în cartea sa „Educația femeilor în Europa modernă timpurie: o istorie, 1500-1800”. Educația tinerelor femei nobile din Europa în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea tratează și educația modernă a fetelor de pe continent. [5] Titlu: Autorii americani *Davis* și *Scott și-* au demonstrat angajamentul față de problemele de istorie și educație prin mai multe lucrări, inclusiv *„Istoria femeilor ca educație a femeilor", o* carte compilată din prezentările de la un simpozion din 1985. În Europa, așa cum am menționat deja în capitolul precedent, mai multe lucrări cuprinzătoare despre istoria femeilor, care acoperă mai multe epoci și zone geografice largi, au evidențiat aproape întotdeauna capitole despre creșterea fetelor și cultura femeilor. Pe lângă acestea, editorii și autorii unor colecții non-istorice au publicat adesea cărți exclusiv despre creșterea fetelor. Extinderea studiilor educaționale comparative în timp este frecventă și în cercetările privind istoria educației fetelor, așa cum o exemplifică volumul editat de *Heikkinen* (1996) despre educația profesională a femeilor europene sau lucrarea *Katharinei Rowoid* (2010) care examinează istoria învățământului superior în trei țări (Marea Britanie, Germania și Spania) din perspectiva studentelor.

Cercetătorii din unele țări

Marea Britanie

În Marea Britanie - similar altor țări europene - cercetările privind istoria educației fetelor au început în secolul al XIX-lea. A început în secolul al XIX-lea. *Alice Zimmern, de exemplu* , a scris o carte intitulată „Renașterea educației fetelor în Anglia” în 1898 . Primul capitol al acestei lucrări prezintă dezvoltarea idealurilor și a sistemului școlar de educație a fetelor engleze înainte de 1848, bazându-se pe o multitudine de surse, iar capitolele următoare prezintă istoria educației fetelor britanice în cei 50 de ani anteriori scrierii lucrării cercetătoarei de la Cambridge, acoperind dezvoltarea rapidă a diferitelor tipuri de școli. Marea valoare a cărții constă în faptul că conține numeroase citate din surse care sunt acum necunoscute sau greu accesibile, conducând în lumea micro-istoriilor și a deciziilor politice engleze. Au existat, de asemenea, cărți cuprinzătoare despre istoria educației femeilor engleze, cum ar fi *June Purvis* (1991): A History of Women's Education in England. În ultimele decenii au fost publicate multe cărți și studii care prezintă doar evenimentele unei anumite perioade, de exemplu, epoca victoriană sau edwardiană, care au fost deosebit de importante din perspectiva educației instituționalizate a fetelor engleze. [6] Secolul al XIX-lea Cartea „Educația femeilor britanice din secolul al XIX-lea, 1840-1900: Argumente și experiențe” oferă un exemplu de educație a femeilor la mijlocul și a doua jumătate a secolului al XIX-lea. [7] Monografia *lui Jane McDermid (2005)* despre educația fetelor din clasa muncitoare din Scoția , „Școlarizarea fetelor din clasa muncitoare din Victoria”,

4. Conway, éill K. și Bourque, SC (eds.): *Politica educației femeilor. Perspective din Asia, Africa și America Latină.* Michigan, Editura Universității din Michigan, 1993.
5. Grell, C. și Fortanier, AR de (ed.): *Educația tinerelor fete nobile în Europa în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea.* Paris, Presses de l'Université Paris-Sorbonne, 2004.
6. Példaul: Burstyn, JN: *Educația victoriană și idealul feminității.* Londra, Croom Helm, 1980.; Dyhouse, C.: *Fete care cresc în Anglia victoriană târzie și edwardiană.* Londra - Boston (Mass.), Routledge & Kegan și Paul, Broadway House, 1981.; Martin, J.: *Femeile și politica școlarizării în Anglia victoriană și edwardiană.* Leicester, Leicester University Press, 1999.
7. Hamilton, S. și Schroeder, Janice (ed.): *Educația femeilor britanice din secolul al XIX-lea, 1840-1900: Argumente și experiențe (Istoria feminismului).* Londra, Routledge, 2007. Scoția toriană: Gen, educație și identitate. A afectat parțial această perioadă, dar și secolul XX. O carte editată de *Felicity Hunt* analizează istoria educației fetelor engleze de la începutul secolului al XIX-lea .[2] Istoria intrării femeilor în învățământul superior este un subiect de cercetare popular și important și în Anglia.[3] Istoria educației feminine apare adesea ca parte a unor lucrări ample despre istoria

2 Hunt, F. (ed.): *Lecții de viață. Școlarizarea fetelor și femeilor 1850-1950...* im

3 Brittain, V.: Femeile de la Oxford: *un fragment de istorie.* New York, Macmillan, 1960; Davies, Emily: *Învățământul superior al femeilor 1866.* Londra, Hambledon Press, 1988.

educației , de obicei ca un capitol separat.[4 5 6 7 8] Examinarea sintetică, multiaspectuală, a istoriei educației non-formale a fost prezentă și la conferințele de istoria educației din Anglia în ultimele decenii. În 1984, Societatea de Istorie a Educației a organizat o conferință intitulată *„Educația fetelor și femeilor"* . **11**

Franța

Nenumărate lucrări au fost scrise despre istoria educației franceze. Ca și romanul în sine, acest subiect a fost întotdeauna de un interes deosebit în țară și, în mai multe cazuri, putem observa că autori străini au pregătit analize istorice ale unei anumite perioade din istoria educației fetelor franceze. În 2007, revista *Histoire de 'Éducation a dedicat un număr tematic istoriei educației fetelor.* În studiul său introductiv asupra acestui subiect istoriografic , *Rebecca Rogers* (1988) a scris că în 1985 *Françoise Mayeur,* în timp ce pregătea un rezumat similar, a constatat că în Franța de odinioară - în ciuda dezvoltării binevenite a cercetării în istoria educației femeilor și a istoriei educației - istoria educației femeilor nu era un domeniu suficient de cercetat. În țară, în secolul al XIX-lea. Datorită reformelor republicane de la sfârșitul secolului al XIX-lea, au avut loc evoluții semnificative în domeniul educației copiilor, iar în paralel s-au dezvoltat cercetările privind istoria educației copiilor în sine. Acest lucru a fost indicat de o serie de publicații valoroase care reprezintă și astăzi un punct de plecare important, similar altor țări din lumea occidentală. De exemplu, *Octave Gréard* , numit prorector al Academiei din Paris de *Jules Ferry în 1879, a scris o lucrare în patru volume intitulată „Éducation et instruction"* (Educație și formare), publicată în 1887, care includea o parte semnificativă a istoriei învățământului francez și deschiderea liceelor pentru fete în 1880. Toate acestea au fost menționate într-un memoriu prezentat Consiliului Academic din Paris. **eu** [2] El a discutat despre asta, referindu-se la numeroasele lucrări remarcabile despre creșterea copiilor scrise de celebra gânditoare medievală *Christine de Pizan .*

„""

În 1883 , *Paul Rousselot* , contemporanul *lui Gréard , a dedicat o lucrare în două volume prezentării istoriei educației feminine din țara sa.* Opera sa, în care subliniază constant factorii sociali determinanți ai educației, este considerată și astăzi o lucrare fundamentală indispensabilă în epoca cercetării. Autoarea a acordat o atenție deosebită discuției despre istoria conceptului de educație de gen, așa cum reiese dintr-o altă carte. [M.] Puțin mai târziu, în lucrarea sa dedicată tot istoriei ideilor educaționale, *Gabriel Compayré* (1911) a abordat și dezvoltarea gândirii legate de educația fetelor, dar, spre deosebire de *Rousselot* , a ignorat dezvoltarea mișcărilor catolice, ceea ce se poate explica prin faptul că, pentru republicani, progresul însemna consolidarea intervenției statului. În același spirit, *Hippolyte* (1919): socikke-ul lui Durand intitulat Filles (Fete) a luat naștere și el în lexiconul pedagogic editat de *Ferdinand Buisson* (1919).

Ghid [9]de studiu *Rebecca Rogers* Într-o subsecțiune separată, ea prezintă modul în care istoria educației feminine franceze a fost interpretată de autoarele de acolo. Printre lucrările timpurii despre istoria educației, trebuie menționată *Joséphine Amory de Langerack* (1849) din secolul al XIX-lea. Opera sa, scrisă la mijlocul secolului al XIX-lea, și rezumatul biografic al *lui Clarisse Coignet (1866) despre saint-simonista Elisa Lemonnier,* prima care a organizat cursuri de formare profesională pentru fete în Franța. *Julie-Victoire Daubié (1992)* , prima femeie din țară care a

4 Barnard, HC: *O scurtă istorie a educației engleze din 1760 până în 1944.* Londra, University London Press, 1947. 182-195.

5 A conferenciaval megegyezo cimû kotetet *June Purvis* szerkesztette, és 1984-ben jelent meg Londonban.

6 Gréard, O.: *Învățământ secundar pentru fete. Memoriu prezentat consiliului academic din Paris în sesiunea din 27 iunie 1882.* Paris, Delalain, 1882.

7 A Memorandum részleteinek elemzését l.: Rogers, R.: Educația fetelor. Un secol și jumătate de istoriografie. În: *Educația fetelor. Secolele XVII-XXI...* am 39-40 de ani.

8 Rousselot, P.: *Pedagogia feminină, preluată de la principalii scriitori care s-au ocupat de educația femeilor începând cu secolul al XVI-lea.* Paris, Cap. Delagrave, 1881.

9 Rogers, R.: *Educația fetelor...* am 41 de ani.

susținut examenul de absolvire a liceului, a scris și ea despre istoria educației feminine într-o lucrare puternic anti-monogamă care a tratat tema sărăciei feminine. **Eu**[10] Doamna Lamotte s-a bazat nu doar pe povestea franceză despre creșterea fetelor, ci și pe comparații cu țări străine *.* Din lucrarea sa De l'enseignement secondaire des filles (Despre învățământul secundar al fetelor), publicată în 1881 /[11]

Rebecca Rogers a evidențiat, de asemenea, mai multe lucrări franceze despre istoria educației feminine din perioada interbelică , analizându-le pe scurt și prezentându-le cu citate, similare cu cele citate mai sus. **Eu**[12] În această perioadă - similară cu Ungaria - în Franța au fost scrise mai multe teze de doctorat, a căror temă a fost legată de istoria educației feminine .[13] Un grup deosebit de semnificativ de studii istorice asupra educației fetelor include memorii despre istoria funcționării instituțiilor individuale, rezumate biografice și monografii legate de acest subiect .[14] [15] [16] [17] [18] După cum a stabilit autorul studiului istoriografic pe baza lucrărilor pe care le-a deținut și analizat în general, până în anii 1970, lucrările despre istoria educației fetelor în Franța au fost scrise în principal în istoria ideilor . **Totuși , cartea** *lui Antoine Prost* , L'enseignement en France 1800-1967 (Educația în Franța 1800-1967), publicată în 1968, și progresul scrierii istoriei sociale în sine au oferit noi cadre de investigație. Ulterior, munca de cercetare a *lui Françoise Mayeur* (1979) a fost remarcabilă **. 22**

Și în Franța, o dezvoltare importantă din perspectiva istoriei educației a fost creșterea numărului de lucrări monografice despre istoria educației și de reviste de istoria educației de la începutul anilor 1970 și 1980. De exemplu, revista Pénélope a dedicat un număr tematic istoriei creșterii fetelor în 1979. Eu tratez istoria femeilor, iar în scrierile lor din această perioadă au folosit adesea o abordare de istorie politică sau sociologică în studiile lor despre istoria educației femeilor / [3] În această perioadă, cercetările asupra notorietății franceze au început în mai multe țări străine, cu o atenție deosebită acordată secolelor al XVIII-lea-al XIX-lea. timp de secole / [4] A 200-a aniversare a Revoluției Franceze a adus noi subiecte cercetării istorice, inclusiv educația fetelor.[19] Opera monumentală a istoriei femeilor, cunoscută în întreaga lume ,[20] [21] Iar capitolele sale despre istoria educației feminine oferă în continuare un model pentru cercetătorii din întreaga lume în domeniul cultivării unei istorii semnificative a educației în cadrul istoriei sociale.

Rogers menționează în mod specific lucrările care tratează istoria educației creștine pentru fete și **cercetarea** de gen care s-a dezvoltat din ce în ce mai mult în Franța începând cu anii 1990 - adesea realizată cu comparații internaționale .[22] Mai recent, ca și în alte țări, nevoia de a explora microistoria și sfera privată a făcut din surse istorice

10 A mû ûjabb kiadasa: Paris, Côté-femmes, 1992

11 A munka a *Revue Pédagogique* cimû folyoirat külonnyomataként jelent meg.

12 Rogers, R.: *Educația fetelor.* im 44-45.

13 Példaul Charrier, E.: *Evoluția intelectuală a femeilor.* Paris, Ed. Albert Mechelinck, 1931. (jogaszdoktori értekezés); Thibert, M.: *Feminismul în socialismul francez din 1830 până în 1850.* Paris, Giard, 1926. (autor: autori); Tsourikoff, Z.: *Educația fetelor în Africa de Nord.* Paris, Ed. A. Pedone, 1935. (jogaszdoktori értekezés); Coirault, G.: *Primii cincizeci de ani de învățământ secundar feminin 1880-1930.* Poitiers, Universitatea din Poitiers, 1940. stb.

14 Lads minderrol: Rogers, R.: *Educația fetelor.* im 45-47.

15 Uo. 47.

16 Példaul: Mayeur, F.: *Educația fetelor în Franța în secolul al XIX-lea.* Paris, Hachette, 1979. Seria Timp și oameni.

17 Rogers, R.: *Educația fetelor.* la 51 de ani.

18 „Pe scurt, cartea principală: *Le Paradis des femmes. Femei, saloane și stratificare socială în Franța secolului al XVII-lea."* Princeton, Princeton University Press, 1976.; Offen, K.: Al doilea sex și bacalaureatul în Franța republicană. *French Historical Studies,* 1983. 3. 252-288.; Clark, L.: *Școlarizarea fiicelor lui Marianne.* Albany, State University of New York Press, 1984.; Rogers, R.: *De la salon la școală. Educarea fetelor burgheze în Franța secolului al XIX-lea.* University Park, Pennsylvania State University, 2005. stb."

19 Példaul az alabbi mûveket: Harten, E. și Harten, HC.: *Femeie, cultură și revoluție.* Paris, Ediții pentru femei, 1989.; Julia, D. (dir.): *Atlasul Revoluției Franceze, vol. 2. Predare 1760-1815.* (sub conducerea lui Bonin, Serge și Langlois, Claude) Paris, Éditions de l'EHESS, 1987. stb.

20 Fraisse, G. și Perrot, M. (ed.): *Istoria femeilor.* Paris, Plon, 1991.; Duby, G. și Perrot, M. (ed.): *Istoria femeilor în Occident .* IV. im

21 Rogers, R.: *Educația fetelor...* i. m. 56-62.

22 Uo. 62-73. o. Példaul: Margadant, Jo Burr: *Doamna profesoară. Femeile educatoare în a Treia Republică.* Princeton, Princeton University Press, 1990.; Gemie, S.: *Femeile și școlarizarea în Franța, 1815-1914. Gen, autoritate și identitate în sectorul școlarizare*

precum jurnalele, memoriile și corespondența privată un obiect important de cercetare în domeniul educației fetelor franceze. Începând cu anii 1990, cercetarea interdisciplinară în istoria educației a proliferat, *Clio fiind un exemplu binevenit. Histoire, femmes et sociét é* [23]cîmû pentru periodicul francez.

De asemenea, este important de evidențiat rezumatele ample care se bazează nu doar pe epoci și domenii științifice, ci și pe țări și continente, cum ar fi lucrarea în două volume editată de *Jean Houssaye* (2008), care enumeră gânditoare pedagogice și creatoare de școli celebre din diferite țări ale lumii, prezentându-le biografiile și opera, precum și oferind detalii din lucrările lor spre prelucrare. În ultimele decenii au fost publicate în afara Franței mai multe cărți și studii despre istoria creșterii fetelor în această țară.[24] [25] În zilele noastre, potrivit lui *Rogers* , a venit momentul ca pe pământ francez să se utilizeze numeroasele realizări ale istoriei educației feminine și să se dezvolte în continuare, ducând la crearea în comun a istoriei educației ambelor sexe, așa cum putem vedea din lucrările produse în trecutul **recent** . Similar altor țări, în ultimele decenii, în Franța au fost create mai multe prezentări istorice legate de o regiune sau așezare, sau de o școală specifică, în cadrul domeniului educației fetelor, putând menționa mai multe muzee și centre de cercetare din Franța care oferă expoziții tematice (parțial virtuale).[26] cu bibliografii,[27] [28] [29] [30] [31] [32] [33] [34] Aceștia organizează constant conferințe pentru o înțelegere mai profundă a istoriei creșterii fetelor.

Germania, Austria și Elveția

Istoria educației în Germania (care, desigur, a existat ca entitate politică doar din 1871) poate fi urmărită în numeroase lucrări de specialitate, iar pe această temă au fost scrise mai multe lucrări de sinteză. **3** [4] Un bun exemplu de cercetare interdisciplinară nouă în Germania este colecția din 1990 Der weite Schulweg der Madchen, editată de *Prinz von*

feminină. Keele, Keele University Press, 1995.; Hecquet, M. (dir.): *L'Éducation des filles au temps de George Sand.* Ar ras, Artois Presses Université, 1998.; Bellaigue, C. de: *Educarea femeilor. Școlarizare și identitate în Anglia și Franța, 1800-1867* . Oxford, Oxford University Press, 2007. stb.

23 volumului tematic din 1996 dedicat poveștilor tinerelor fete, editat de *Gabrielle Houbre* , vezi: Rogers, R.: *L'éducation des fifilles...* i . m. 70.

24 Példaul: Gemie, S.: *Femeile și școlarizarea în Franța, 1815-1914: gen, autoritate și identitate în sectorul școlar feminin.* Edinburgh, Edinburgh University Press, 1995.; Quartararo, AT: *Femeile profesoare și educația populară în Franța secolului al XIX-lea: valori sociale și identitate corporativă în instituția școlară normală.* Cranbury, Londra, Mississauga, Associated University Press, 1995.; Popiel, J.: *Fiicele lui Rousseau: Domesticitàte, educație și autonomie în Franța modernă.* Durham, University of New Hampshire Press - University Press of New England, 2008.; Dixon-Fyle, JE: *Scriitoarele luptă pentru drepturi și educație pentru femeile din Franța (1848-1871).* New York, Berna, Berlin, Bruxelles, Frankfurt pe Main, Oxford, Wien, Peter Lang, 2006. (Megjegyzés: ez a konyv 2006-ban elnyerte az „Év publikacioja" djat.)

25 Példaul: Thiercé, A.: *Istoria adolescenței (1850-1914).* Paris, Ed. Belin, 1999.; Moulinier, P.: *Nașterea elevului modern (secolul al XIX-lea).* Paris, Ed. Belin, 2002. și colab. Lasd meg: Rogers, R.: *Educația copiilor fi fi lle s.*. im 74-75.

26 Példaul: *Educația tinerelor fete, acum o sută de ani: Expoziția inaugurală a Casei celor patru fii ai lui Aymon.* Rouen, Muzeul Național al Educației, 1983. (Un catalog detaliat este disponibil la: INRP Paris - Rouen, Muzeul Național al Educației, 1983.)

27 Din istoria educației franceze (inclusiv educația fetelor). de exemplu, următoarea bibliografie, întocmită de INRP: *Bibliographie d'histoire de l'éducation française,* http://www.inrp.fr/she/bhef/ Ultima descărcare: 25.10.2009; bibliografia revistei Histoire *de 'Éducation : Havelange, I.: Vingt ans de bibliographie d'histoire de l'éducation française (1979-1998).* http://histoire-education.revues.org/index275.html Ultima descărcare: 25.10.2009; Mai departe: *Bibliographie d'histoire de l'éducation française,* http://www.inrp.fr/she/bhef_plugins/infos_gales.php Ultima descărcare: 2009. 10. 25. etc.

28 Példaul: Gieseke, W. (ed.): *Manual de educație a femeilor.* Opladen, Leske + Budrich, 2001.

29 Hohenzollern, JGP von și Liedtke, M. (ed.): *Lungul drum al fetelor spre școală. Istoria educației fetelor ca exemplu al istoriei prejudecăților antropologice.* Bad Heilbrunn/OBB, Editura Julius Klinkhardt, 1990.

30 Schonenborn, M.: *Virtute și autonomie: modelarea literară a figurii fiicei în tragedia secolului al XVIII-lea.* Göttingen, Wallstein Verlag, 2004.

31 Zander, S.: *Puțină dorință de cusut, altfel un copil cuminte... Educația fetelor și educația femeilor în Lübeck.* Publicații despre istoria orașului hanseatic Lübeck. Lübeck, Arhivele Orașului Hanseatic, 1996.

32 Rudolph, M.: Educația femeilor în Frankfurt pe Main. Istoria școlilor de fete private, religioase, evreiești și municipale. În: *Surse și documente ale istoriei școlilor de fete din Frankfurt.* Partea a II-a, Regia: Otto Schlander. Frankfurt pe Main, Berna, Cirencester, Peter Lang, 1978.

33 Spieker, I.: *Fete burgheze în secolul al XIX-lea. Educație și formare profesională în Göttingen 1806-1866.* Göttingen, Contribuții la folclorul din Saxonia Inferioară, 4., 1990.

34 A szerzo lanynevelésel kapcsolatos irasmûvei digitalis formaban elérhetok az alabbi oldalon: http://oops.uni-oldenburg.de/frontdoor.php?source_opus=691 Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

Hohenzollern și *Liedtke .* Die Geschichte der Madchenbildung als Beispiel der Geschichte anthropologischer Vorurteile (Lungul drum al fetelor la școală. Istoria educației fetelor ca exemplu de istorie a prejudecăților antropologice) ' [5] O lucrare intitulată, care oferă o imagine de ansamblu variată asupra istoriei creșterii fetelor de la începuturi până în prezent. Mai multe cărți semnificative despre istoria creșterii fiicelor, bine cunoscute în Ungaria, sunt asociate și cu numele lui *Eke Kleinau și colegilor săi (1996).* Abordarea poveștii creșterii fetelor bazată pe imaginea ideală exprimată în sursele contemporane este prezentă și în cercetare, ' [6] exemplu similar cu Anglia. Dezbaterile controversate despre natura femeilor, caracteristicile feminine și creșterea fetelor sunt urmărite de mai mulți cercetători din Germania, inclusiv *Eke Heinzelmann* (2007), care și-a publicat rezultatele într-un volum pe această temă. Printre lucrările perioadei mai recente, opera *lui Albisetti* (1998) din secolul al XIX-lea se remarcă ca exemplu. O lucrare despre învățământul secundar german din secolul al XIX-lea pentru fete și femei care studiau în sistemul de învățământ superior al vremii.

, cercetările privind educația și formarea fetelor și femeilor la nivel local sau regional au dat rezultate bogate, de exemplu în Lübeck ' [7.] sau Frankfurt / [8] sau în legătură cu istoria educației din Göttingen **.** Multe date sunt conținute și în studii privind istoria perioadelor individuale sau a tipurilor de școli de fete, de exemplu lucrarea *lui Brokman-Nooren* (1992) despre educația fetelor în secolul al XVIII-lea, **4** sau studiul *realizat de Erika Küpper* (1987): Die hoheren Madchenschulen (Școlile superioare de fete), sau studiul realizat de *Sabine Doff (2004)* **.** În cadrul bogatelor teme de cercetare, putem întâlni și subiecte puțin cercetate în țara noastră, cum ar fi istoria copiilor din plasament.[35] [36] [37] [38] [39] [40] [41] [42] În trecut au fost realizate mai multe studii amănunțite despre istoria creșterii fetelor evreice în Germania / [2]

În cazul istoriei educației feminine germane, se observă adesea că istoria familiei face parte (sau precede) cercetările privind istoria educației feminine ^ [3] sau despre teoria non-educației / [4] investigații în curs sau care sunt legate de acestea. (Descrierile bibliografice adnotate ale celor mai recente lucrări germane despre istoria non-educației pot fi accesate în sistemul Ariadne virtualis. ? [5)]

În Austria , au existat, de asemenea, numeroase cercetări asupra istoriei folosirii numelor în ultimele decenii. (Arhiva digitală de documente a Bibliotecii Naționale Osterreichische oferă, printre altele, o perspectivă detaliată asupra lumii surselor tipărite care stau la baza acestora. / [6] Monografiile și culegerile de studii pregătite cu o arie de acoperire atât de largă indică caracteristicile tematice și rezultatele, precum lucrarea *lui Margret Friedrich* (1999) despre educația austriacă a fetelor din „lungul secol al XIX-lea” sau cartea pe care a editat-o (1997) intitulată

35 Hardach-Pinke, I.: *Guvernanta. Istoria profesiei unei femei.* Frankfurt pe Main - New York, 1993.

36 Eliav, M.: Educația fetelor în epoca iluminismului și emancipării. În: Carlebach, J. (ed.): *Despre istoria femeilor evreice din Germania.* Berlin, 1993. 97-111. ; Lohmann, I.: Interculturalitatea ca strategie pentru reforma religioasă și progresul social. Educația băieților și fetelor evrei în jurul anului 1800. În: Kraul, Margret -Lüth, C. (ed.): *Educația și instruirea rasei umane. Studii despre religie, socializare și educație în Europa de la Iluminism încoace.* (Women’s and Gender Studies in Historical Pedagogy, Volumul 1. Weinheim, Deutscher Studien Verlag, 1996. 185-213.

37 L. példaul az alabbi mûveket: Jacobi, J. (dir.): *Femei între familie și școală. Strategii de profesionalizare a femeilor din clasa de mijloc în comparație internațională.* Köln, Bohlau Verlag, 1994.; Becher, J.: Bonă. *Importanța lor ca persoane de referință pentru copiii din familiile de clasă mijlocie ale celui de-al Doilea Imperiu German (1871-1918).* Frankfurt pe Main, P. Lang, 1993.

38 L. példaul: Gieseke, W. (ed.): *Manual de educație a femeilor.* în Partea I A. Aspecte istorice ale educației femeilor. 25-59.

39 *Arhiva Fundației Mișcării Femeilor Germane.* http://www.uni-kassel.de/frau-bib/publikationen.htm Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

40 *Biblioteca Națională a Austriei: Documente online,* http://www.onb.ac.at/ariadne/documente_online.htm Utolso letol- tés: 2009. 12. 27.

41 Hopfner, J.: *Educația fetelor și educația feminină în jurul anului 1800. Reflecții asupra scrierilor pedagogice populare ale vremii.* Bad Heilbrunn/OBB, Editura Julius Klinkhardt, 1990.

42 L. példaul: Tihonov, N.: Rolul părinților în accesul fetelor tinere la învățământul superior în Elveția la începutul secolului al XIX-lea. În: Bardet, J.-P. și Luc, J.-N. - Robin-Romero, I. și Rollet, C. (sub conducerea lui): *Când copilul crește. Între dependență și autonomie.* Paris, Presses de l'Université de Paris-Sorbonne, 2003.; Charnley, J. - Pender, M. (ed.): *Emanciparea intelectuală. Femeile elvețiene și educația.* Berna, Peter Lang, 2001.

Geschichte der Madchenerziehung und Frauenbildung in Osterreich (Istoria educației fetelor și a femeilor în Austria). Cartea Madchenerziehung und weibliche Bildung um 1800. Im Spiegel der popular-pedagogischen Schriften der Zeit (Educația fetelor și educația feminină în anii 1800 în oglinda scrierilor populare pedagogice ale vremii) a austriacului *Johanna Hopfner , publicată în 1990,* se bazează pe cercetări de presă. " *Irmgard Voss* (1997) și-a extras materialul de cercetare din numerele revistei ilustrate Das Kranzchen între 1888 și 1934, o selecție cândva bogată de reviste pentru fete . Un studiu bazat pe prezentarea *Felicitas Seebacher la o conferință din 2006* oferă date interesante despre istoria timpurie a formării medicale feminine austriece .

Cercetările privind educația fetelor pot, de asemenea, să privească înapoi către un trecut semnificativ *în Elveția .* În 1944, a fost publicată, ca exemplu, disertația de doctorat a *Margueritei Wazniewski , scrisă în această perioadă. Cartea lui Blosser* și *Gerster* despre istoria creșterii fetelor la vârstele superioare, publicată în 1985, poate fi considerată una dintre lucrările fundamentale elvețiene. Multe alte cărți și studii au fost scrise și în secolele XVIII-XX. despre creșterea fetelor în Elveția secolului al XIX-lea / [8] Unele dintre acestea se referă la surse legate de așezări individuale sau școli de fete și sunt deosebit de populare în rândul universităților elvețiene, care au fost primele din Europa care s-au deschis pentru femei în secolul al XIX-lea. Cercetarea istoriei Szadilor. În zilele noastre, mai multe studii sunt disponibile și în format digital, de exemplu, *Head-Konig* (2009): Historices Lexikon der Schweiz (Lexiconul istoric al Elveției), o relatare detaliată a creșterii fetelor în Elveția, publicată într-o lucrare care poate fi citită în franceză și italiană. În bibliografia sa, putem găsi, de asemenea, referințe la mai multe lucrări despre creșterea fetelor în anumite orașe elvețiene (de exemplu, Lüzern, Berna, Basel, Geneva), iar pe lângă lucrările în limba germană, putem găsi și date despre principalele scrieri în limba italiană și franceză legate de creșterea fetelor în Elveția.

Un studiu realizat de *Albisetti* , menționat anterior, oferă o imagine cuprinzătoare a educației fetelor din cele trei țări . [49]

Spania

În ultimele decenii, numărul cercetărilor și publicațiilor despre istoria educației feminine a crescut semnificativ și în țara iberică. O trecere în revistă și o analiză detaliată a acestora nu este posibilă în cadrul acestei lucrări și putem menționa doar câteva caracteristici. Bibliografia analitică *Mujer y Educacion (Femeile și educația)* , publicată în 1989 , [50] care conține date din bibliografii similare anterioare (care enumeră lucrări în catalană, galiciană și bască, pe lângă cele în castiliană) ; '' de asemenea, o capră. În 1994, a fost publicată lucrarea *lui Plar Balann* , în care acesta a analizat cercetările privind istoria creșterii fetelor în Spania între 1983 și 1993. În analiza sa, el a stabilit că numărul de cărți de istorie a educației feminine care au apărut odată cu cercetările despre istoria feminină, în special de la mijlocul anilor 1980, este grupat în jurul a două teme: 1. figuri (feminine) proeminente în istoria educației feminine 2. prelucrarea istoriei școlilor individuale de fete (în principal, scrierea istoriei școlilor secundare de fete și a instituțiilor de fete domină scena spaniolă). Similar altor țări, în Spania, lucrările mai scurte, scrierea unor subteme individuale era mai tipică (chiar și în ultima vreme), iar lucrările sintetice, cuprinzătoare, erau mai puțin prezente în publicarea de cărți. Similar tendințelor paneuropene în scrierea istoriei educației, intervalele temporale ale subiectelor abordate sunt în mare parte secolele al XIX-lea și/sau al XX-lea. Au căzut în secolul al XX-lea, iar studiile, care s-au limitat în mare parte la perioade scurte de timp, nu au coincis cu periodizarea istorică tradițională (nu le-au acoperit). *BaUarfn* a stabilit, de asemenea, că feminizarea este cu siguranță demonstrabilă și foarte puternică în rândul cercetătorilor din istoria educației feminine din Spania, iar acest lucru nu înseamnă doar că există mult mai multe femei decât bărbați printre cercetătorii în domeniu, ci și că, în timp ce femeile lucrează în centre de cercetare și echipe de cercetare, bărbații sunt mai caracterizați de un comportament de cercetare solitar, uneori izolat. Se poate spune, de asemenea, despre rezultatele cercetărilor privind istoria educației feminine în Spania că acestea au fost pur și simplu adăugate

rezultatelor anterioare ale istoriei educației, ca un nou grup de teme, dar nu s-au integrat cu adevărat cu acestea, nu au modelat abordarea istorică a educației în sine.

Este o particularitate, rezultată din condițiile istorice ale peninsulei, faptul că cercetătorii examinează și date privind educația femeilor musulmane și evreiești în cadrul educației feminine hispanice medievale. Un exemplu în acest sens este cartea Las sabias mujeres: educacion, saber y autoria (siglos III-XVII) (Femeile înțelepte: educație, cunoaștere și autor (secolele III-XVII)), editată de *Marfa del Mar Grana Cid (1994) .*

Secolul XX În ultimii ani ai secolului XX, volumul publicațiilor legate de acest subiect - similar scrierilor despre non-istorie generală - aproape s-a dublat, observându-se o critică a metodologiei tradiționale de cercetare istorică și introducerea de noi metode și surse. Așa cum a spus Grana Gil în studiul său citat mai sus -

49. Albisetti, JC: Madchenerziehung im deutschsprachigen Osterreich, im Deutschen Reich und in der Schweiz 1866-1914. Tendon: Good, DF - Grandner, Margarete - Maynes, Mary Jo (Eds.): *Frauen in Osterreich. Beitrage zu ihrer Situație im 20. Jahrhundert...* i . m. 14-31.

50. *Femeile și educația 1984-1988. Bibliografie analitică.* Madrid, Ministerio de Educacion y Ciencia - Ministerio de Asuntos Sociales , 1989. (Notă: bibliografia nu include doar date despre lucrările spaniole despre educația fetelor, ci și despre principalele lucrări din străinătate din intervalul de timp indicat în titlu.)

51. De exemplu: Brullet, C.: La Dona: *Repertori bibliografic 1970-1984: documentacio en castellà, català, galec i basc: introduccio i us dels indexes en català icastellà.* Barcelona, Seminari de Estudis de la Dona, Universitat Autonoma de Barcelona, 1986.; Torns, T. - Sensat, N.: *La Dona: Repertoribibliogràfic 1985-1992.* Barcelona, Seminari de Estudis de la Dona, Universitat Autonoma de Barcelona, 1995.; Olmeda, Carlos - Pascual, Rosa Maria: *Bibliografia Mujer y Educacion en Espana.* Madrid, CIDE, 1987. În trecut, noile întrebări formulate în timpul cercetării necesitau includerea de noi surse, grupuri și tipuri de surse .[43] Unele subiecte cercetate anterior, precum școlile de fete sau istoria profesiei didactice, au continuat, dar pe lângă acestea, s-a acordat o atenție sporită descrierilor construite social ale diferențelor dintre femei și bărbați, iar secolul XX a intrat în prim-plan printre epocile cercetate. Explorarea celei de-a doua jumătăți a secolului XX, cu o atenție specială asupra caracteristicilor istorice ale regimului franquist în educația (feminină) și evenimentelor tranziției către democrație. Primele lucrări majore, cuprinzătoare, au apărut și ele în ultimul deceniu. Cartea scrisă de Consuelo Flecha García (1996) ia ca exemplu procesul de admitere a femeilor la universitate din Spania; dar secolele al XVIII-lea-al XIX-lea au apărut deja în ceea ce privește educația fetelor. Legea secolului a fost scrisă **în** [44]al 5-lea sau rezumatul procesului educațional al lui Ballarin (2001). Este important de subliniat faptul că un număr mare dintre ele au fost scrise nu doar în castiliană, ci și în catalană . [45]5 [46], nu în ultimul rând datorită distinselor universități și altor centre de cercetare din Barcelona. Recent au fost publicate **mai multe** lucrări despre sursele scrise (secundare) primare și relevante din punct de vedere analitic ale istoriei educației spaniole și despre datele bibliografice aferente .

Asociația Spaniolă de Istorie a Educației *(Sociedad Espanola de la Historia de la Educație (SEDHE tf*[47] De asemenea, a considerat că în ultimele decenii este deosebit de important ca membrii săi să acopere istoria sistemului de învățământ al țării cât mai amănunțit posibil. Compania VI. conferința din 1990 *Femeile și educația în Spania, 1868-197 5*[48] [49]A fost aranjat cu titlul. Subiectul a fost un subiect constant al conferințelor de istoria educației organizate în țară, inclusiv conferința ISCHE 2000 desfășurată la Alcalá de Henares, unde a existat o secțiune specială despre *Gen și carte în* educație. În 2002, a avut loc la Malaga o reuniune științifică intitulată *Education y Genero (Educație și gen).* Cercetarea istoriei educației copilului este ajutată semnificativ de faptul că multe universități din

43 Grana Gil im 135. A témarol l.: Birriel Salcedo, M. (ed.): *Întrebări noi, priviri noi. Surse și documentație pentru istoria femeilor.* Granada, Universitatea din Granada, 2002.

44 *Femeile în legislația educațională spaniolă. Învățământul primar și normal în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea.* Sevilla, Gihus, 1997.

45 Heras, P. și Vilanou, C. (ed.): *Pedagogie cu voce de femeie.* Barcelona, Facultatea de Pedagogia, Universitat de Barcelona, 1999; Uok: (Ed.): *Pedagogia feminină a secolului XX.* Barcelona, Facultatea de Pedagogie, Universitatea din Barcelona, 2000.

46 Ezek Kozul L. például: Jagoe, C. - Blanco, A. - Enriquez de Salamanca, Cristina: *Femeia în discursurile de gen. Texte și contexte din secolul al XIX-lea.* Barcelona, Editorial Icaria, Coll. Antracit, 121., 1998.

47 Disponibil online: http://www.sc.ehu.es/sfwsedhe/index.html Accesat: 16.05.2009.

48 Consultați site-ul oficial al conferinței: http://www.sc.ehu.es/sfwsedhe/coloquio6.htm Ultima descărcare: 16.05.2009. Lucrările conferinței: *Mujer y education en Espana.* 1868-1975. Santiago, Universitatea de Santiago, 1990.

49 Subiectul este analizat, printre altele, în următorul studiu disponibil în baza de date Academic Search Complete: Rury, J.: Education in the New Women's History. *Studii educaționale,* primăvara 1986, vol. 17. nr. 1. 1-15.

Spania oferă cursuri și programe de doctorat în educația copilului (adesea cu o abordare interdisciplinară). Interesul de cercetare în istoria educației feminine în Spania este bine demonstrat de faptul că *Consuelo Flecha García* (2003) a dedicat recent un studiu prezentării metodologice a subiectului.

SUA și Canada

Este bine cunoscut faptul că au fost scrise numeroase studii despre istoria nomenclaturii nord-americane, iar multe dintre acestea au fost publicate. De asemenea, nu este posibil să acoperim toate textele importante de istorie americană care nu au legătură cu educația în cadrul acestei lucrări; Am dori să evidențiem un exemplu interesant sau tipic, o tendință de cercetare sau o tendință / [8]

Pentru examinarea istoriei educației fetelor în SUA, avem acum la dispoziție (adesea în format digital) bibliografii selectate care ajută foarte mult la culegerea informațiilor.[50] Cercetările privind educația fetelor sunt susținute și de rezumate bibliografice care tratează o anumită secțiune a istoriei educației, de exemplu, istoria învățământului superior american.[51] Datele biografice ale femeilor celebre oferă adesea perspective asupra detaliilor educației feminine, iar pentru studiul acestora, în SUA au fost publicate un număr semnificativ de biografii editate din perspective diferite .[52] născut. Printre acestea, este deosebit de utilă cartea „ Femeile educatoare din Statele Unite, 1820-1993: O carte bio-bibliografică”, compilată de *Seller* (1994), care prezintă viața unor mari femei educatoare . Adesea, lucrările sunt scrise cu scopul de a sintetiza și integra mai multe perioade, cum ar fi *June Edwards* (2002): Femeile în educația americană, 1820-1955. Revizuirea surselor care stau la baza cercetărilor americane privind istoria educației feminine este, de asemenea, o sarcină insurmontabilă. În zilele noastre, ghidurile tipărite și digitale ajută la obținerea de informații despre acestea și la căutarea de situri de cercetare.[53] [54] [55] [56] [57] Printre acestea se poate găsi, de exemplu, lucrarea în două volume *Women's History Sources: A Guide to Archives and Manuscript Collections in the United States*, editată de *Andrea Hinding* (1979), publicată acum trei decenii. Aceasta oferă informații scurte despre 18.000 de colecții de surse istorice privind creșterea fetelor, provenite din aproximativ 1.600 de situri diferite de colecții.

Secolul al XIX-lea În secolul al XIX-lea, datorită ascensiunii ideii de educație națională, educația femeilor a devenit importantă și în Statele Unite, așa cum este documentat în numeroase articole de ziare și cărți contemporane . **6** [3] dovedește, printre altele, munca surorilor Beecher . (Pentru o analiză mai amplă a ideilor educaționale ale surorilor

50 Publicat de: Sevetson, E. (comp.): *Bibliografie despre femei și educație.* Cambridge, Mass., Biblioteca Schlesinger, Colegiul Radcliffe ,
1995; Wilkins, KS: *Educația femeilor în Statele Unite: Ghid pentru sursele de informare.* Detroit, Gale, 1979.

51 Publicat de: Young, AP: *Învățământul superior în viața americană, 1636-1986: o bibliografie a disertațiilor și tezelor.* New York, Greenwood Press, 1988.

52 Ezek ôsszesftett kimutatasat l.: *Istoria femeilor americane: un ghid de cercetare: surse biografice.*
http://frank.mtsu.edu/~kmiddlet/history/women/wh-bio.html Utolso letoltés: 2009. 10. 23.

53 Lasd példaul az alabbi gyûjtohelyt: *Istoria femeilor americane: un ghid de cercetare: arhive și colecții de manuscrise.* http://frank.mtsu.edu/~kmiddlet/history/women/wh-manu.html Utolso letoltés: 2009. 10. 23.

54 Példaul: Beecher, CE: *Datoria femeilor americane față de țara lor.* New York, Harper & Bros., 1845.

55 Sklar, KK: *Catharine Beecher: Un studiu despre viața domestică.* New Haven, Yale University Press, 1973.

56 Példaul: Cross, BM (ed.): *Femeia educată din America: Scrieri alese de Catharine Beecher, Margaret Fuller și M. Carey Thomas.* New York, Teacher's College Press, 1965.; Boydston, Jean, Mary Kelley - Anne Margolis: Limitele surorilor : *Surorile Beecher despre drepturile femeilor și sfera femeii.* Chapel Hill, NC., University of North Carolina Press, 1988.

57 O poveste neașteptată: Perry, EI și Price, JA (ed.): *Romanul lui Olive San Loui Anderson despre provocările de a fi una dintre primele studente de la Universitatea din Michigan: O americancă și cei patru ani ai ei într-un colegiu de băieți.* Michigan, Universitatea din Michigan, 2006.

Beecher și ale contemporanilor lor, vezi **6** [4)] s-a născut și el, și au fost publicate și culegeri de fragmente / [5]) Cercetările privind educația fetelor în școlile secundare și universități de la sfârșitul secolului au fost, de asemenea, un subiect important. Secolul al XIX-lea, adesea citat și publicat. Printre sursele secolului al XIX-lea, există un exemplu de roman „ scris de *Oiive San Loui Anderson* (1842-1886) în 1878 (compus din inițialele numelor sale) *SOLA* publicat sub pseudonim. În ea, el a scris povestea anilor săi de facultate între 1871 și 1875. Ea a fost studentă la Universitatea din Michigan, care și-a deschis porțile femeilor în 1870, iar Anderson, ca una dintre primele studente, a avut multe experiențe interesante la instituție. Din opera sa din secolul al XIX-lea. Un nou tip de femeie americană de la sfârșitul secolului al XX-lea apare în fața noastră, una al cărei comportament, educație și idealuri de viață sunt adesea radical diferite de idealul anterior, „tradițional", al feminității. Câteva alte cărți care prezintă istoria intrării femeilor în instituțiile americane de învățământ superior și a învățământului superior al fetelor **6** [?] și multe studii au apărut și în secolul trecut. Al II-lea. Cele două decenii de după al Doilea Război Mondial sunt menționate și în legătură cu alte lucrări istorice despre educația femeilor de către *Linda Eisenmann* (2006) în cartea sa „Învățământul superior pentru femei în America postbelică, 1945-1965".

Secolul XX La începutul secolului XX, interesul pentru educația feminină a fost, de asemenea, viu în SUA, după cum o exemplifică lucrarea istorică în două volume *a lui Thomas Woody (1929).* O lucrare proeminentă a acestei perioade din urmă este enciclopedia editată de *Linda Eisenmann* (1998), care prezintă toți actorii și fenomenele importante ale poveștii americane a educației feminine. *Evans McClell* ***și*** *(* 1992) este un studiu comparativ, interdisciplinar al educației fetelor și femeilor din Statele Unite, bazându-se pe surse pe această temă din epoca colonială până în prezent. Volumul acoperă simultan schimbările în programele școlare și materialele didactice, momentele semnificative ale pedagogiei feministe, precum și oportunitățile și direcțiile de cercetare identificate pentru cercetări viitoare. O virtute importantă a lucrării este că fiecare capitol este urmat de o bibliografie adnotată cu cărți și studii în limba engleză.

America, ca o colecție de state care includ copiii multor popoare diferite, nu își poate scrie istoria creșterii fetelor altfel decât acordând atenție incredibilei sale diversități etnice, culturale, lingvistice și religioase. Printre multe altele, explorarea rolului femeilor afro-americane în predare și educație reprezintă un capitol special în istoria educației feminine din SUA. De asemenea, au fost pregătite bibliografii tipărite și virtuale, precum și colecții de surse pentru studiul acestui subiect vast și important. Printre acestea, un subiect foarte specific și interesant, cu o mare elaborare literară, este rolul jucat de bonele afro-americane în istoria educației americane. Bibliografia sa extinsă și prezentarea textului digital, compilate din mai multe biblioteci universitare americane,[58] [59] Nu numai că oferă un cadru pentru abordarea subiectului în general, ci și pentru studierea biografiilor unor personalități feminine remarcabile. Cartea Femeile de culoare din Turnul de Fildeș, 1850-1954: O istorie intelectuală spune povestea unor femei cu studii superioare care au ieșit dintre ele.[60] O prezentare generală a istoriei educației în statele sudice la începutul secolului este oferită de *James Anderson* (1998): The Education of Blacks in the South, 1860-1935. Journal of Negro Education conține, de asemenea, numeroase studii legate de acest subiect .

Printre produsele istoriei educației femeilor americane pot fi evidențiate și alte studii axate pe o anumită epocă sau subtemă a istoriei educației, cum ar fi studiul *lui Geiger* (2000) asupra educației femeilor din secolul al XIX-lea.

58 Publicat de Mack Maragher, J. și Howe, F. (ed.): *Femeile și învățământul superior în istoria americană.* New York, WW Norton & Company, 1988; May, AM (ed.) - Kessler-Harris, Alice (prefață): *„Chestiunea femeilor" și învățământul superior: perspective asupra genului și producției de cunoștințe în America.* Northampton, Edward Elgar Publishing Limited, 2007.

59 *Asistentele medicale de culoare în istorie. O bibliografie și un ghid de resurse web.* http://womenshistory.about.com/giZo.htm?zi=1/XJ/Ya&zTi=1&sdn=womenshistory&cdn=education&tm=11&f=00&tt=14&bt=1&bts=0&zu=http %3A//www4.umdnj.edu/camlbweb/blacknurses.html Publicat și publicat : 24.10.2009.

60 Evans, SY: *Femeile de culoare din Turnul de Fildeș, 1850-1954: o istorie intelectuală.* Gainesville, Florida, University Press of Florida, 2007.

Un document care prezintă educația fetelor în secolul al XIX-lea. Merită menționat și bogatul material istoric despre educația fetelor din revistele educaționale și istorice americane. Printre acestea, revista trimestrială History of Education Quarterly, publicată din 1961, este semnificativă prin materialul său de articole pe această temă, un exemplu în acest sens fiind numărul de primăvară din 1984, care a tratat în mod specific istoria educației feminine americane. Numeroase lucrări au fost scrise despre educația feminină americană, care a dat un exemplu țărilor europene în multe privințe, și despre trecutul său pe continentul nostru încă din secolul al XIX-lea. începând din secolul al XIX-lea. Autoarea engleză *Burstall ,* de exemplu, a fost printre primele care și-a rezumat cunoștințele despre acest subiect în 1894.

Canada , o altă țară de pe continentul nord-american, au realizat, de asemenea, numeroase studii legate de educația femeilor în ultimele decenii. Similar istoriei educației în Statele Unite, este important să explorăm cât mai amănunțit posibil istoria oamenilor care conviețuiesc, diferiți prin cultură și limbă.
Revista Studii Istorice în Educație, editată de Asociația Canadiană de Istorie a Educației și fondată în 1988 în Queens, a publicat numeroase studii despre educația fetelor din Canada.[61] [62] [63] [64] Bibliografiile (care conțin atât intrări în franceză, cât și în engleză), cum ar fi Bibliografia de istorie a educației canadiene, pot fi utile în cercetare. 7'

Unele țări din America Latină

În ultimele decenii, interesul pentru istoria educației latino-americane a crescut la nivel mondial. Apariția cărților și studiilor caracterizează și direcții de cercetare care diferă de temele istoriografice anterioare, colonialiste, cum ar fi lucrările care tratează non-istoria culturilor antice din America Centrală și de Sud. Istoria educației din epoca colonială a suferit, de asemenea, schimbări semnificative în ceea ce privește cadrele sale interpretative și metodele de procesare a surselor, în mare parte datorită și pe baza noii abordări a discursului postcolonial. Istoria educației fetelor și a educației feminine în țările din America Latină face adesea parte dintr-o lucrare istorică cuprinzătoare despre educație, ca de exemplu în cartea lui *Aizpuru* (1990) din Mexic, care a dedicat aproximativ douăzeci de pagini discutării modului în care misionarii europeni au încercat să transplanteze tradițiile castiliene ale educației feminine în Noua Spanie, care se bazau în principal pe educația religioasă, completată de învățături teoretice și practice despre îndatoririle femeilor. El a explicat toate acestea și într-o lucrare online mai detaliată (1987), susținută de bogate surse primare, și a editat, de asemenea, o antologie a istoriei non-educației (1985). Bazată tot pe istoria educației femeilor mexicane, *Maria Adelina Arredondo* (2003) este intitulată Obedecer, servir y resistir: La educacion de las mujeres en la historia de Mexico (A asculta, a servi, a rezista: Educația femeilor în istoria Mexicului), dar titlul cărții sale spune multe.

Numeroase articole au fost publicate și despre istoria non-educației în Argentina , care apar adesea ca extrase din lucrări non-istorice generale , cum ar fi, de exemplu, în lucrarea lui *Luis Vitale* (2009).

Similar Europei, în toate țările din America Latină, numeroși cercetători se ocupă de istoria intrării femeilor în învățământul superior, iar rezultatele lor sunt prezentate în publicații, conferințe și expoziții, cum ar fi, de exemplu, conferința organizată în Peru în 2008 cu ocazia centenarului intrării femeilor în învățământul universitar de acolo / [2] sau studiul realizat de omul de știință columbian *Parra Leyini (2010).*

Recent, am întâlnit și cercetări în Ungaria care tratează istoria Americii Latine și istoria creșterii fetelor. Printre acestea, se remarcă studiile *Katalin Jancso* , care, bazându-se pe cercetările sale din Lima, se ocupă de prezentarea

61 A folyoirat az alabbi honlapon keresztül érheto el: http://library.queensu.ca/ojs/index.php/edu_hse-rhe/ Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

62 *Bibliografie de istorie a educației canadiene.* http://library.queensu.ca/ojs/index.php/edu_hse-rhe/article/viewArticle/338/401 Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

63 O sută de ani de femei în sălile de clasă universitare, 1908-2008. *The History Reporter,* 24 noiembrie 2008. http://www.reporterodelahistoria.com/2008/11/cien-aos-de-mujeres-en-las-aulas.html Traducere din spaniolă: 2009. 12. 27.

64 L. tole: Katalin Jancso: Intellectuales peruanas a fines del siglo XIX ya principios del siglo XX. *Acta Scientiarum Socialium,* Tomus XX., Kaposvar, 2005. 81-96.; ibid.: Începuturile educației feminine în Peru. Istoria Educației, 2009. 3-4.

caracteristicilor peruviene ale subiectului. [13] Autorul prezentului studiu (2004) este din secolul al XVI-lea. În ultimii ani *, povestea* creșterii și vieții femeilor aztece din secolul al XVI-lea, așa cum este consemnată în surse spaniole - în special în operele lui *Bernardino de Sahagun* - a fost păstrată.

Rezumat

Cercetarea asupra non-povestirii și a non-povestirii-educaționale și (mai precis) explorarea istoriei dintr-o perspectivă de gen, era încă la începuturi în urmă cu câteva decenii. În zilele noastre, acesta este unul dintre cele mai înfloritoare domenii atât ale științei istorice, cât și ale istoriei educației, cu o bază teoretică și metodologică bine dezvoltată, care se dezvoltă dinamic zi de zi și - bazându-se pe abordări interdisciplinare și multidisciplinare - transformă și rafinează din ce în ce mai mult cunoștințele noastre despre epocile anterioare. Mii de autori străini și autohtoni încearcă să demonstreze prin cercetările și lucrările lor că studiul istoriei femeilor și al educației femeilor nu este o activitate secundară, ci o parte organică a științei istorice și a cercetării în istoria educației, complementul acesteia. [74] Toate acestea sunt împletite cu procesul care are loc în cele mai diverse domenii ale științelor filosofice - de exemplu, în studii literare, psihologie, sociologie, etnografie, istoria artei, studii teatrale, filosofie etc. - arată și perspectiva ta feminină T [5] Lucrând pe o bază mai largă decât sursele istorice și educaționale utilizate în mod tradițional anterior, reinterpretând trecutul, criticând dihotomiile de gen și expunând narațiuni care se concentrau în mod tradițional pe bărbații de succes și influenți, grupurile masculine și istoria școlilor (de băieți) din lumea occidentală, istoricii femeilor au prezentat adesea o imagine radical nouă a trecutului. Secolul XX oferă un nou cadru pentru aceasta. Abordarea *culturalistă* care s-a dezvoltat din a doua jumătate a secolului al XX-lea (ca și cum s-ar fi născut ca răspuns la modelele științelor sociale) ^ [6] în cercetare. Această abordare necesită o istoriografie care să se adreseze unor segmente largi ale populației (ambele sexe, toate vârstele, nu doar membrii societății majoritare), nu urmează conceptul de istorie ca proces liniar și este chiar caracterizată (cel puțin în teorie) printr-o „întoarcere de la o fixare asupra Occidentului la societăți și culturi non-occidentale" ^ care sunt valoroase și demne de atenție în sine, iar examinarea sistemelor lor complexe de relații poate arunca o nouă lumină asupra multor elemente ale cunoștințelor noastre anterioare despre trecut.

74. L. minderrôl példaul: French, KL și Poska, AM: *Genul femeilor în trecutul occidental. Vol. 2. Din 1500.* Boston-New York, Houghton Mifflin Company, 2007. XI.
75. L. eroare și temere ale unor teorii ale limbii academice: Langland, E. și Gove, W. (ed.): *O perspectivă feministă în academie. Diferența pe care o face.* Chicago - New York, The University of Chicago Press, 1981.
76. Notă: diferiți autori dau denumiri diferite acestei abordări, de exemplu Manning o numește metoda *științifico-culturală , iar Conrad o*

numește știință culturală istorică. L. din: Manning, P.: *Navigând prin istoria lumii: Istoricii creează un trecut global.* New York, Palgrave Macmillan, 2003. și Conrad, C.: „Cultură” în loc de „Societate”? Cotitura culturală în știința istorică. *Hungarian Lettre Internationale,* toamna 2005, numărul 58, 65.

77. Iggers, GG: Teoria și istoria torténetirului. *Hungarian Lettre Internationale,* toamna 2005, nr. 58. 56.

Literatură

1. Aizpuru, GP (1985, ed.): *Educația femeilor în Noua Spanie. Antologie.* Sept. El Caballito, Mexic.
2. Aizpuru, GP (1987): *Femeile din Noua Spanie. Educație și viață de zi cu zi.* Colegiul din Mexic, Mexic.
3. Aizpuru, GP (1990): Educația feminină. În: Uo.: *Istoria educației în epoca colonială. Educația creolă și viața urbană.* Colegiul din Mexic, Mexic, 319-340.
4. Albisetti, JG (1988): *Școlarizarea fetelor și femeilor germane: învățământul secundar și superior în secolul al XIX-lea.* Editura Universității Princeton, Princeton.
5. Amar y Borbon, J. (1786): *Discurs în apărarea talentului femeilor și a aptitudinii lor pentru guvernamental și alte funcții în care sunt angajați bărbați .* Zaragoza. URL-ul: http://www.ensayistas.org/antologia/XVIII/amar-bor/ Utolso letoltés: 2012. 12. 27.
6. Amar și Borbon, J. (1994): *Discurs despre educația fizică și morală a femeilor.* Madrid, Ed. Catedra, 252-268.
7. Amory de Langerack, J. (1849): *Despre existența morală și fizică a femeilor sau Eseu despre educația și condițiile femeilor luate în considerare în toate clasele societății și în special în clasele muncitoare.* Vrayet de Sourcy, Paris.
8. Anderson, JD (1988): Educația negrilor în Sud, 1860-1935. Chapel Hill, Editura Universității din Carolina de Nord.
9. Anderson, OSL (1878): *O americancă și cei patru ani petrecuți într-un colegiu de băieți.* Appleton și compania, New York.
10. Arredondo, MA (2003, coord.): *Ascultă, slujește și rezistă: Educația femeilor în istoria Mexicului.* UPN, Mexic, Porrúa.
11. Ballarin Domingo, P. (1994): *Educația contemporană a femeilor. Istoria educației contemporane în Spania. Zeci de cercetări.* CIDE și MEC., Madrid. 173-190.
12. Ballarin Domingo, P. (2001): *Educația femeilor în Spania contemporană. Sinteza secolelor al XIX-lea și al XX-lea* , Madrid.
13. Blosser, U. și Gerster, F. (1985): *Fiica societății bune. Rolul educației femeilor și fetelor în clasa de mijloc superioară elvețiană în jurul anului 1900.* Chronos, Zurich
14. Brehmer, I. și Simon, G. (1997, ed.): *Istoria educației fetelor și a femeilor în Austria.* Leykam, Graz, O prezentare generală.
15. Brokman-Nooren, C. (1992): *Educația feminină în secolul al XVIII-lea.* Universitatea din Oldenburg, Oldenburg.
16. Burstall, S.A. (1894): *Educația fetelor în Statele Unite.* Swan Sonenschein & Co., Londra.
17. Caspard, P., Luc, JN. et Rogers, R. (2007, dir.): *L'Éducation des Filles. Secolele XVIII-XXI. Omagiu adus lui Françoise Mayeur. Număr special de Istorie a Educației.* INRP, Paris.
18. Coignet, C. (1866): *Biografia doamnei Lemonnier, fondatoarea Societății pentru Educația Profesională a Femeilor.* Paris.
19. Compayré, G. (1911): *Istoria critică a doctrinelor educaționale din Franța de la secolul al XVI-lea încoace.* I.-II. Hachette, Paris.

20. Daubié, JV. (1866): *Femeia săracă în secolul al XIX-lea.* Paris.
21. Davis, N. și Scott, J. (1985): *Istoria femeilor ca educație a femeilor.* Eseuri dintr-un simpozion în onoarea lui Jill și John Conway, Smith College, 17 aprilie 1985. Northampton, Massachusetts, Smith College.
22. Deirdre, R. (1997): *Femeile și învățarea în scrierea în limba engleză, 1600-1900.* Editura Four Courts, Dublin.
23. Doff, Sabine (2004): *Weiblichkeit undBildung: Ideengeschichtliche Grundlage für die*
24. Durand, H. (1911): Fete. (Învățământ primar, gimnazial și superior). În: Buisson, Ferdinand (1911, dir.): *Noul dicționar de pedagogie și instrucție primară.* Eu. Paris, Hachette, 618-627.
25. Durand, H. (1911): Fete. (Învățământ primar, gimnazial și superior). În: Buisson, Ferdinand (ed.): *Noul dicționar de pedagogie și învățământ primar.* I. Hachette, Paris. 618-627.
26. Edwards, J. (2002): *Femeile în educația americană, 1820-1955: Forța feminină și reforma educațională.* Greenwood Press, Westport, Connecticut.
27. Eisenmann, L. (1998, ed.): *Dicționar istoric al educației femeilor în Statele Unite.* Greenwood Publishing Group, Wrstport, Connecticut.
28. Eisenmann, L. (2006): *Învățământul superior pentru femei în America postbelică, 1945-1965.* Editura Universității John Hopkins, Baltimore, Maryland.
29. *Etablierung des hoheren Madchenschulwesens în Deutschland.* Köln, Weimar și Viena,
30. Evans McClelland, A. (1992): *Educația femeilor în Statele Unite: Ghid pentru teorie, predare și cercetare.* Garland Publishing, Hamden.
31. Flecha Garcia, C. (1996): *Las primeras universitarias en Espana 1872-1912.* Narcea, Madrid.
32. Flecha Garcia, C. (2003): Istoria educației femeilor ca domeniu de cercetare. În: *Etnoistoria școlii: XII Colocviul Național de Istoria Educației:* Burgos, 18-21 iunie 2003. coord. Autorul, care este și autorul cărții, este membru al Asociației Naționale a Profesioniștilor din cadrul Universității din León, ... Burgos, 2003. 977-990.
33. Friedrich, M. (1999): *„Ein Paradies ist uns verschlossen...": Zur Geschichte der schulischen Madchenerziehung in Osterreich im„langen" 19. Jahrhundert.* Editura Bohlau, Viena.
34. Geiger, RL (2000): „Instrucția superioară a femeilor” 1836-1890. În: Geiger, Roger L. (ed.): *Colegiul american în secolul al XIX-lea.* Vanderbilt University Press, Nashville, Tennessee 183-196.
35. Grana Cid, M. del M. (1994): *Femeile înțelepte: educație, cunoaștere și autorat (secolele II - XVII).* Asociația Culturală al-Mudayna, Madrid.
36. Gréard, O. (1887): *Educație și instrucție.* I-IV. Hachette, Paris.
37. Head-Konig, AL. (2009): *Economie.* URL: http://hls-dhs-dss.ch/textesZd/D48195.php Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

38. Heikkinen, A. (1996, dir.): *Istoria educației (vocaționale) din punct de vedere al genului - Comparații europene.* Hameenlinna, Tampereen, Yliopisto,

39. Heinzelmann, E. (2007): *Discurs controversat în secolul al XVIII-lea despre natura femeilor, destinul feminin, educația fetelor și educația feminină.* Hamburg, Berlin, Viena, Londra, Münster Publishing.

40. Hinding, A. (1979, ed.): *Surse de istorie a femeilor: un ghid pentru arhivele și colecțiile de manuscrise din Statele Unite.* RR Bowker, 2 vol., New York.

41. Houssaye, J. (2008, dir.): *Femmes pedagogues* I -II. Edițiile Fabert, Paris.

42. Hunt, F. (1987, ed.): *Lecții de viață: Școlarizarea fetelor și femeilor, 1850-1950.* New York și Oxford: Basil Blackwell, 12.

43. Kéri Katalin (2003): Noi egészség, noi gyogyitok aztékoknal. *Egészségnevelés,* 2003/4. 180-183.

44. Kéri Katalin (2004): La mujer azteca. În: *Iberoamericana Quinqueecclesiensis* 2nd Eds.: Ferenc Fischer, Gabor Kozma, Domingo Lilon, Pécs, Universidad de Pécs, Centro Iberoamericano, 2004. 537-554.

45. Kéri Katalin (2004): Leanynevelés aztékok korében. *Neveléstörténet,* 2004. 1. 92-110.

46. Kleinau, E. (1996, dir.): *Femeile în profesiile educaționale.* 1. Pe calea profesionalizării, Bad Heilbrunn, 1996.; Kleinau, Elke și Opitz, Claudia (ed.): Istoria educației fetelor și femeilor. 2 volume: Volumul 1. De la Evul Mediu la Iluminism Volumul 2. De la Vormarz până în prezent. Frankfurt pe Main - New York, Campus Verlag.

47. Küpper, E. (1987): Die hoheren Madchenschulen. În: Jeismann, Karl-Ernst și Lundgreen, Peter (1987, dir.): *Handbuch der deutschen Bildunggeschichte, tome III (1800-1870), Von der Neuordnung Deutschlandsbiszur Gründung des Deutschen Reiches.* Munchen. 180-191.

48. Mayeur, F. (1988): L'éducation des filles en France au XIXe siècle: istoriografie recentă și problematică. În: *Probleme de istorie a educației. Lucrările seminarului organizat de Școala Franceză din Roma și Universitatea La Sapienzia din Roma* (ianuarie-martie 1985), Roma. 79-90.

49. McDermid, J. (2005): *Școlarizarea fetelor din clasa muncitoare în Scoția victoriană: gen, educație și identitate.* NY., Routledge, seria Woburn privind educația, New York.

50. Nelson Kersey, Șef. (1981): *Clasici în educația fetelor și femeilor.* Metuchen, NJ, Scarecrow Press, Londra.

51. Parra, L. (2010): *Istoria participării femeilor în știință și inginerie.* URL: http://ewh.ieee.org/reg/9/documentos/files/wie- concurso/historia_mujer_colombia_ing_ciencia_LParra.pdf Utolso letoltés: 2010. 01. 30.

52. Pozo Andrés, M. ª M. (2000, ed.): *Cartea și educația. Cartea rezumativă ISCHEXXII.* Universitatea din Alcala, Alcala de Henares.

53. Prost, A. (1968): *L'enseignement en France 1800-1967.* A. Collin, colab. „U", Paris.

54. Purvis, J. (1991): *O istorie a educației femeilor în Anglia.* Open University Press, Buckingham.

55. Rouillot-L.amotte, L. (1881): *De l'enseignement secondaire des filles.* Delagrave, Paris.

56. Rousselot, P. (1883): *Histoire de l'éducation des femmes en France.* I-II. Didier, Paris.

57. Rowold, K. (2010): *Femeia educată: Minți, corpuri și învățământul superior al femeilor în Marea Britanie, Germania și Spania, 1865-1914.* Routledge Research In Gender And History; ediție Kindle pentru carte electronică, T & F Books UK; prima ediție (6 ianuarie 2010) URL: http://www.amazon.com/Educated-Woman-Education-1865-1914-ebook/dp/B000SKG48Y Data publicării: 30.01.2010.

58. Seebacher, F. (2006): *„Trandafiri pentru domni": „Chestiunea drepturilor femeilor" în studiile medicale de la Universitatea din Viena înainte de 1897.*

URL: http://www.2iceshs.cyfronet.pl/2ICESHS_Proceedings/Chapter_18/R-10_Seebacher.pdf

Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

59. Seller, MS (1994, ed.): *Femeile educatoare din Statele Unite, 1820-1993: O carte de surse bio-bibliografice.* Greenwood Press, Westport, Connecticut.

URL: http://www.goethezeitportal.de/fileadmin/PDF/db/wiss/epoche/doff_weiblichkeit.pdf Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

60. Vitale, L. (2009): *La historia de las mujeres en Argentina.*

URL: http://www.rebelion.org/hemeroteca/mujer/030822vitale.pdf Utolso letoltés: 2009. 12. 27.

61. Vives, JL (1996): *De Institutione feminae christianae.* Liber primus. Introducere, ediție critică, traducere și note. Ed.: C. Fantazzi, Matheeussen C., trad.: C. Fantazzi. Leiden - New York - Köln, Brill.

62. Voss, I. (1997): *Orientări valorice în educația burgheză a fetelor folosind exemplul ziarului* ***ilustrat*** *pentru fete „Das Kranzchen" 1888/89-1933/34.* Editura Dr. Kovac, Hamburg.

63. Wazniewski, M. (1994): *Teorii despre educația femeilor în gândirea pedagogică elvețiană de la Iluminism până la mijlocul secolului al XIX-lea.* Dietikon, Zürich.

64. Whitehead, B. (1999): *Educația femeilor în Europa modernă timpurie: o istorie, 1500-1800.* Garland Publishing, New York și Londra.

65. Woody, T. (1929): *O istorie a educației femeilor în Statele Unite.* 2 vol. Science Press, New York.

66. Zimmern, A. (1898): *Renașterea educației fetelor în Anglia. O înregistrare a progresului de cincizeci de ani.* AD Innes & Company, Londra.

Szerzoink

Domnul Marc Depaepe

Profesor la Universitatea din Leuven, predă cursuri la universitățile din Leuven și Kortrijk. Are peste 30 de ani de experiență în cercetare, iar cercetările și studiile sale în istoria educației sunt recunoscute la nivel mondial. Din 2005, este co-redactor-șef al revistei *Paedagogica Historica* și membru al consiliilor de redacție ale numeroase reviste de istorie a educației. Profesorul Depaepe a fost secretarul comitetului de organizare al *Conferinței Internaționale Permanente pentru Istoria Educației din 1989 până în 1991 și președintele* comitetului de organizare din 1992 până în 1994. A participat la 28 din cele 34 de conferințe ISCE și a fost organizatorul celei de-a 25-a întâlniri de la Kortrijk. Între 1998 și 2002 , a fost președinta Societății Belgio-Flamande de Istorie a Educației. Între 1997 și 2007, a fost vicepreședinte al *Internationale Gesel l schaft für Historische und Systematische Schulbuchforschung. Este membru al Academiei Internaționale de Educație* din 2010 și membru al consiliului de administrație din 2012 . A ținut prelegeri în peste 40 de țări. Lista sa de publicații include peste 600 de articole, în 17 limbi. Interesele sale de cercetare includ aspectele internaționale ale istoriei educației, istoria educației belgiene și educația colonială în Congo, precum și teoria și metodologia istoriei educației. În 2012, colecția sa de texte a fost publicată de Editura Universității din Leuven sub titlul *„Între educaționalizare și însușire"* . Profesorul Depaepe a devenit recent rector al campusului KULAK al Universitătii din Kortrijk.

Bânhalmi Árpâd

asistent universitar la Departamentul de Metodologie, Facultatea de Comerț Exterior, Școala de Economie din Budapesta. Interesele sale de cercetare includ analiza conceptelor formale și teoria conștiinței.

Ildiko Berényi

Este student la Școala Doctorală de Științe ale Educației din cadrul ELTE PPK, iar domeniul său de cercetare îl reprezintă fundamentele criminologiei și specializările educației în instituțiile penale. La Departamentul de Andragogie, predă asistență didactică, organizare de evenimente și conferințe, management cultural și artistic și andragogie penală.

Valeria Kerekes

asistent universitar la Departamentul de Pedagogie Medicală ELTE Barczi Gusztav. Din 2005, predă pedagogie, literatură pentru copii și pedagogie dramatică. Domeniul său de cercetare este examinarea efectelor basmelor și pedagogiei dramatice în educația preșcolară. Este student la masterat al Școlii Doctorale de Științe ale Educației din cadrul ELTE PPK .

Katalin Keri

istoric al educației și culturii, șef de catedră, profesor universitar (Departamentul de Istoria Educației și Culturii PTE BTK), director de școală (Școala Doctorală de Științe ale Educației PTE BTK „Educație și Societate"). Membru al Comitetului Pedagogic al Academiei Maghiare de Științe și al Subcomitetului pentru Istoria Educației al Academiei Maghiare de Științe; Președinte fondator al Comitetului de lucru pentru istoria educației al MTA PAB, membru al Comitetului de lucru ibero-american al MTA PAB; Membru al *Grupului de lucru permanent Gen și Educație* al ISCHE (din 2012). Principalele sale domenii de cercetare sunt: educația fetelor și cultura femeilor în secolele XVIII-XIX. secol; reprezentarea zonelor non-europene în istoria educației maghiare și europene; istoria educației în Islamul medieval; O poveste din copilărie

Micuța Monica

Este absolvent al Programului de Istorie Pedagogică din cadrul Școlii Doctorale de Științe ale Educației ELTE. A absolvit Colegiul Catolic Apor Vilmos ca pedagog social și a studiat pedagogie și a fost profesor la ELTE. Din 2007, este asistent didactic la Departamentul de Științe ale Educației și Psihologie din cadrul Colegiului Catolic Apor Vilmos. Interesele sale științifice includ istoria copilăriei și cercetarea copilăriei. Cercetare doctorală: Motive ale imaginilor copiilor în basmele lui Andersen.

Kun Dora

Absolvent al programului de licență ELTE PPK în Pedagogie. În perioada de formare, a absolvit și un curs de regie de teatru de 120 de ore la Societatea Dramapedagogică, precum și un curs de formare pentru animatori organizat de Academia Maghiară de Științe și Universitatea de Arte Teatrale și Cinematografice.

A anunțat un curs de arnyjaték, care i-a determinat în mare măsură interesele practice și de cercetare ulterioare. Înainte de a finaliza studiile de licență, a început studiile de licență în Educație Timpurie la campusul SZIE-ABPK Jaszberény. După ce și-a terminat studiile în Pedagogie, a început masteratul în Științe ale Educației la ELTE PPK, perioadă în care a devenit membru al Colegiului de Studii Profesionale Illyés Sandor. Și-a dobândit experiența practică în principal la Grădinița Jaszberény Varos, în grupurile Jaszberény ale școlii Csanyi Alapitvany , în cadrul organizării de tabere de vară și în cadrul cursurilor de perfecționare pentru pedagogi. Domeniu de cercetare: jocuri cu fasole în sălbăticie; viața studențească în epoca Uttoro; menținerea contactului dintre educatorii de teatru maghiari și străini dincolo de conferințe.

Laki Ildikô

Este membru al Institutului de Sociologie al Academiei Maghiare de Științe. Domeniul său de cercetare este integrarea socială a persoanelor cu dizabilități în zilele noastre.

Nagy Péter Tibor

Profesor de istorie (1986, Facultatea de Arte ELTE), candidat în științe ale educației (1991) și istorie (1996), doctor al Academiei Maghiare de Științe (2005), cadru didactic universitar (2007). Din 1991 până în 2012, a fost cercetător, consilier științific și șef al Grupului de Politici Educaționale la Institutul de Cercetare Educațională și la succesorii săi. De la începutul anilor 1990, este profesor la Seminarul Teologic Wesley Janos, unde predă discipline de sociologie religioasă, istorie socială și istorie educațională și este directorul Centrului de Cercetare în Sociologie Religioasă și a Bisericii Wesley. Membru fondator al Centrului pentru Educație și Cercetare în Tineret (http://oitk.tatk.elte.hu/) al Facultății de Științe Sociale din cadrul ELTE. A predat la mai multe instituții începând cu 1985/86. (DE BTK, ELTE BTK, ELTE TaTK, ELTE PPK, KJF, MIE, ME BTK, PTE BTK). A fost membru fondator al școlilor doctorale DE și PTE, a fost șeful Programului de Istoria Educației la PTE și în prezent predă în cadrul programului doctoral al PPK la ELTE. A fost secretarul Asociației de Istorie a Educației din cadrul Academiei Maghiare de Științe și este în prezent membru. Membru al fostului Departament de Sociologie a Educației al Academiei Maghiare de Științe, președinte al Departamentului de Sociologie a Educației al Universității de Stat de Știință și Tehnologie din Maghiar din 2003, membru al Comitetului Executiv Național al Societății Istorice Maghiare, 1998-2003, 2007-. Membru al comitetului editorial al revistelor Educatio (1992-), Vilagossag (1997-2002) și al seriei de cărți Societate și Educație (2002-). Versiune digitalizată a Lexiconului Evreiesc Maghiar din 1929 și a monografiei despre Holocaust a lui Braham. Erdei și Polanyi sunt excelente. Împreună cu Viktor Karady, a condus cercetarea de elită în istorie a Consiliului European de Cercetare și, împreună cu Karady, este partenerul maghiar în proiectul de cercetare în istoria științelor sociale finanțat de ERC, cu sediul la Paris. Principalele sale cărți: A doua naționalizare a învățământului maghiar, Editura Educației, 1992, Alianța și arena: Biserica și statul în sfera politicii educaționale în Ungaria secolelor al XIX-lea și al XX-lea, Editura New Mandatum, 2000, Hajszalcsov și Grupuri de presiune: Politica educațională în secolele al XIX-lea și al XX-lea. Ungaria secolului al XIX-lea , Uj Mandatum Konyvkiado, 2002, Drumuri în sus. Educație și mobilitate socială în secolele XIX-XX. în Ungaria secolului al XVIII-lea. Editura New Mandatum, 2010, În umbra statului emergent. Oktatas, politică 1867-1945, Editura Gondolat, 2011., Oktatas-torténet-sociologia, Editura Gondolat, 2012., Vezi: http://nagypeterti- bor.uni.hu

Petry Annamăria

A absolvit Școala Doctorală de Științe ale Educației din cadrul ELTE în august 2013. Tema tezei sale de doctorat este: Conținutul și reînnoirea metodologică a predării literaturii maghiare în lumina cercetării motivaționale. Este profesor de gimnaziu și predă limba și literatura maghiară la Gimnaziul Obuda. Interesele sale de cercetare includ inovația educațională, oportunitățile digitale în educație, dezbaterea literară și problemele de învățare ale Generației Z.

Somogyvări Lajos

A absolvit Universitatea din Pécs cu o licență în istorie maghiară și este student la Școala Doctorală de Educație și Societate de acolo din 2006. Profesor de liceu la Școala Profesională Rudnay Gyula din Tab, județul Somogy. Articolele, recenziile și studiile sale despre istoria educației au fost publicate în revistele Magyar Pedagogia, Eskolakultura, Uj Pedagogiai Szemle și Educatio, precum și în limba engleză în Italia și Canada (un articol în limba română este în curs de publicare). Disertația sa este o contribuție la presa pedagogică maghiară din anii 1960.

se bazează pe analize de imagini.

Eva Szabolcs — Lector universitar la Institutul de Științe ale Educației din cadrul ELTE. Principalele sale domenii de cercetare sunt istoria copilăriei, cercetarea copilăriei, metodologia cercetării calitative, narațiunea și pedagogia.

Andrea Szalai — Este student public la programul de masterat în Științe ale Educației de la ELTE PPK. În ultimii doi ani, a fost demonstrator la Departamentul de Teorie Educațională Aplicată, iar în anul universitar 2013-2014, a preluat atribuțiile de administrator academic la Școala Doctorală de Științe ale Educației. Al XXXI-lea. În aprilie 2013, a primit un premiu special din partea Departamentului de Pedagogie, Psihologie, Andragogie și Biblioteconomie al Academiei Maghiare de Științe pentru mini-cercetarea sa intitulată Studiu de caz privind desenul - Un studiu comparativ al desenelor unui bărbat cu și fără pierdere de auz.

Autori

Domnul Marc Depaepe este profesor senior la *KU Leuven,* Belgia. Predă cursuri la campusurile din Leuven și Kortrijk. Are peste 35 de ani de experiență și a câștigat recunoaștere la nivel mondial pentru cercetările și publicațiile sale în domeniul istoriei educației. Pe lângă celelalte funcții ale sale, este, de asemenea, unul dintre co-redactorii-șefi ai revistei *Paedagogica Historica* (din 2005) și este membru al mai multor consilii editoriale ale unor reviste naționale de istorie a educației. Prof. Depaepe este fostul secretar (1989-1991) și președinte (1992-1994) al *Conferinței Internaționale Permanente pentru Istoria Educației.* A participat la 28 din cele 34 de conferințe *ISCHE* și a fost organizatorul local al celei de-a 25-a întâlniri de la Kortrijk. În plus, a prezidat *Societatea Belgio-Olandeză pentru Istoria Educației* (1998-2002) și este fostul vicepreședinte al Societății *Internaționale de Istorie a Educației (Internationale Gesel **l** schaft für Historische und Systematische Schulbuchforschung)* (1997-2007). Din 2010, este membru, iar din 2012, membru al Consiliului de Administrație al *Academiei Internaționale de Educație.* A ținut prelegeri și a prezentat lucrări în aproximativ 40 de țări. Lista sa de publicații conține peste 600 de articole în 17 limbi. Împreună cu colegii și colaboratorii săi, a fost coautor al mai multor lucrări. Interesele sale de cercetare sunt (1) istoria științelor educației dintr-o perspectivă internațională; (2) istoria educației în Belgia (în principal învățământul primar și preșcolar); (3) istoria educației coloniale în fostul Congo Belgian; și (4) istoriografia, teoria și metodologia istoriei educației ca disciplină. Unele dintre „lecturile sale selectate" au fost publicate recent de Leuven University Press sub titlul *Între educaționalizare și însușire* (2012). Prof. Depeape a devenit recent rector al campusului KULAK (Kortijk) al KU Leuven, Belgia.

Domnul Árpâd Bânhalmi este lector asistent la Departamentul de Metodologie al Liceului de Afaceri din Budapesta. Domeniile sale de interes speciale sunt: analiza conceptelor formale și teoria spațiului cunoașterii.

Dna Ildiko Berényi este doctorandă ELTE PPK, program de doctorat în andragogie pedagogică. Domeniile sale de interes speciale sunt: elementele de bază ale criminalandragogiei, metodele de învățare în instituțiile penitenciare. Este asistent universitar la Departamentul de Andragogie, predând cursuri în organizarea programelor, management cultural și artistic și criminalandragogie.

Dna Valeria Kerekes Este asistent universitar în cadrul Facultății de Educație Specială a Universității ELTE. Predă pedagogie, literatură pentru copii și pedagogie dramatică din 2005. Domeniile sale de cercetare sunt: basme, pedagogie dramatică și educație timpurie. A parcurs toate cursurile Programului Doctoral de Cercetare în Educația Științifică al Școlii Doctorale de Pedagogie de la ELTE și a obținut diploma finală.

Dna Katalin Keri Este profesor de Istoria Educației, director al Școlii Doctorale de Educație, președinte al Departamentului de Istoria Educației, Universitatea din Pécs (PTE). Principalele sale teme de cercetare sunt: Istoria educației feminine în Ungaria (secolele al XVIII-lea și al XIX-lea); Reprezentarea istoriei educației non-occidentale în sursele europene și maghiare; Istoria medievală a educației islamice; Istoria copilăriei în Ungaria (anii 1950).

Dna Monica Little A urmat toate cursurile Programului de Istoria Educației din cadrul Școlii Doctorale de Pedagogie de la ELTE și a obținut diploma finală. Prima sa diplomă a fost obținută de la Colegiul Catolic Apor ViLmos, specializarea sociopedagogie. A absolvit ELTE, specializarea pedagogie în arte liberale și ca profesoară de pedagogie. Lucrează ca asistentă.

lector universitar din 2007 la Departamentul de Educație și Psihologie al Colegiului Catolic Apor Vilmos. Domeniul său de interes special este istoria copilăriei și cercetarea istoriei copilăriei. Domeniile sale speciale de cercetare: motivele descrierilor copiilor în basmele lui Andersen.

Ms. Dora Kun

A absolvit facultatea de pedagogie la ELTE-PPK. În timpul studiilor, a absolvit un stagiu de 120 de ore la Organizația Maghiară de Predare a Dramului, un stagiu de planificare a evenimentelor, organizat de Uniunea Studenților, și un stagiu de păpușărie în umbre la Academia de Teatru și Film, care încă îi definesc interesele de practică și cercetare. Înainte de a termina licența în pedagogie, a început o altă disciplină la campusul SZIE-ABPK din Jaszberény, licența în educație timpurie. După terminarea licenței în pedagogie, a fost admisă la masteratul în Științe ale Educației ELTE-PPK. De atunci, este membră a „Illyés Sandor Szakkollégium". Și-a desfășurat activitatea în principal la grădinițele din Jaszberény (un oraș mic la est de Budapesta), precum și la școlile de vară sponsorizate de „Fundația Csanyi" și, în final, în ateliere de formare pentru profesori. Domeniile sale de interes speciale sunt: păpușăria în educație, viața studențească în timpul comunismului și menținerea contactelor profesionale între profesorii de teatru maghiari și străini între conferințele științifice.

Ms. Ildikô Laki

este cercetător la Institutul de Sociologie al Academiei Maghiare de Științe. Domeniile sale de interes speciale sunt: integrarea socială a persoanelor cu dizabilități în zilele noastre.

Mr. Péter Tibor Nagy

A obținut două doctorate, unul în Educație (1991) și celălalt în Istorie (1995). A obținut abilitarea la Facultatea de Filosofie din Debrețin (2000) și a beneficiat de o bursă de lectorat Széchenyi de patru ani la ELTE (Universitatea Eotvos Lorand, Facultatea de Științe Sociale, Budapesta). În 2005 a devenit Doctor în Științe al Academiei Maghiare de Științe. Din 2007 este profesor universitar. A primit premii academice ale Asociației Sociologilor din Ungaria (Premiul Erdei pentru cel mai bun tânăr sociolog 1993, Premiul Polanyi pentru cea mai bună carte a anului 2011). Este directorul Centrului de Cercetare Wesley pentru Sociologia Bisericii și Religiei din Budapesta. Este membru fondator al Centrului de Cercetare pentru Sociologia Educației și Tineretului de la ELTE (Universitatea Eotvos Lorand, Facultatea de Științe Sociale, Budapesta). Susține cursuri de doctorat și îndrumă doctoranzi în calitate de consultant la Școala Doctorală de Educație din cadrul Facultății de Educație și Psihologie a Universității Eotvos Lorand (Budapesta). Este președintele Secției de Sociologie a Educației a Asociației Sociologilor din Ungaria. Este membru al Subcomitetului de Istoria Educației al Academiei Maghiare de Științe. Funcțiile sale anterioare sunt: consilier de cercetare la Institutul Maghiar de Cercetare Educațională, membru fondator al Școlii Doctorale de Științe Umaniste de la Universitatea din Debrețin, director fondator al Programului de Doctorat în Istoria Educației de la Universitatea din Pécs. A fost membru fondator al Subcomitetului de Sociologie a Educației al Academiei Maghiare de Științe, lector la mai multe conferințe și seminarii internaționale în Austria, Belgia, Bosnia, Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Israel, Italia, Moldova, Olanda, Norvegia, Polonia, România, Serbia, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Marea Britanie și SUA. A fost co-director al grantului de cercetare avansată al Consiliului European de Cercetare, condus de Victor Karady, dedicat educației de elită din Europa Centrală și țările baltice, și partener maghiar al unui alt grant despre științele sociale moderne, condus de Giselle Sapiro, Paris. Publică versiunea digitală (baza de date) a Enciclopediei Evreiești Maghiare. Principalele sale interese de cercetare includ istoria educației în Europa Centrală, politicile naționale de școlarizare într-o perspectivă comparativă, secularizarea și statutul social al bisericilor din Ungaria contemporană, selecția și formarea elitei și inegalitățile sociale în educație. Este autorul a 9 cărți în limba maghiară, co-editor a 3 cărți în limba engleză și a peste două sute de alte titluri în diverse limbi. Vezi: http://nagypetertibor.uni.hu/

Ms. Annamăria Petry

Și-a finalizat studiile la Școala Doctorală de Științe ale Educației din cadrul Universității Eotvos Lorand în august 2013. Tema disertației sale este: Conținutul și reînnoirea metodologică a predării limbii și literaturii maghiare, în lumina cercetărilor motivaționale. Este profesoară la liceul Obuda, unde predă limba și literatura maghiară. Domeniile sale de interes speciale sunt: inovarea educațională, instrumentele digitale în educație, dezbaterile în lecțiile de literatură, dificultățile de învățare ale generației „Z”.

Mr. Lajos Somogyvări

A absolvit Facultatea de Arte a Universității din Pécs în 2006, studiind Istoria, Gramatica și Literatura. În același an, a început programul doctoral „Educație și Societate” la Pécs. Este profesor de gramatică, literatură și istorie maghiară la Liceul Gimnazial Gyula Rudnay din Tab. Scrierile și recenziile sale despre diferite subiecte de Istoria Educației sunt publicate în revistele de specialitate „Magyar Pedagogia”, „Iskolakultura”, „Uj Pedagogiai Szemle” și în „Educatio”. Articole în limba engleză ale sale au fost publicate în Italia și Canada (un articol urmează să fie publicat și în România). Teza sa de doctorat se bazează pe interpretările iconografice ale imaginilor din revistele pedagogice din Ungaria anilor 1960.

este profesoară de educație la Universitatea ELTE. Domeniul său principal de cercetare cuprinde istoria copilăriei, cercetarea copilăriei, metodologia cercetării calitative, metodele narative în cercetarea educațională.

Ms. Éva Szabolcs

Este masterandă la Facultatea de Pedagogie și Psihologie a Universității Eotvos Lorand. În ultimii doi ani a fost demonstratoare a Departamentului de Teorie Educațională Aplicată; din septembrie 2013 este administratoarea Școlii Doctorale în Educație. În aprilie 2013, a primit Premiul Special al Secțiunii Educație, Psihologie, Andragogie și Biblioteconomie a XXXI-a Ediție a OTDK, cu titlul de cercetare: „Studiu comparativ al desenelor unui bărbat cu deficiențe de auz și ale unui bărbat cu auz normal”.

Ms. Andrea Szalai

Rezumate în limba engleză

Marc DEPAEPE: Mai mult decât un antidot împotriva amneziei... Câteva reflecții istoriografice, teoretice și metodologice asupra istoriei educației

Acest articol observă schimbarea de paradigmă în istoria educației de-a lungul diferitelor perioade de timp. Autorul pleacă de la perspectiva sa de istoric și educator, comparând autori care au abordat același discurs tematic. Conștientizarea provocărilor așa-numitei „noi istorii culturale a educației” printr-o nouă abordare academică invită la experimentarea contextualizării istorice atât de necesară.

Cuvinte cheie : Istoria educației; Gramatica școlarizării; Educație; Turnură lingvistică

Katalin KÉRI: Rezultate și tendințe în studiile internaționale despre istoria educației femeilor

Acest tratat se încadrează în lucrările mai ample ale autoarei despre educația feminină în secolele XVIII-XIX și oferă o sinteză istoriografică a celor mai importante direcții din studiile istoriei educației feminine. Oferă o sinteză critică a referințelor și publicațiilor sursă importante apărute în ultimii 100-120 de ani în țările occidentale, subliniind particularitățile temei și selecției surselor, observabile în diferite țări și epoci istorice.

Studiile despre istoria femeilor și istoria educației feminine, sau, în termeni mai largi, abordarea de gen a istoriei, reprezintă un domeniu înfloritor în zilele noastre, atât în istoriografie, cât și în istoria educației. Are o bază teoretică și metodologică bine dezvoltată, care progresează succesiv și transformă cunoștințele noastre despre epocile anterioare, utilizând abordări inter- și multidisciplinare. Mii de autori din întreaga lume încearcă să demonstreze prin lucrările și cercetările lor că studiul educației feminine și istoria educației femeilor nu sunt deloc de neglijat, ci, mai mult, reprezintă o parte elementară și complementară în cercetările în științe naturale și istoria educației. Mai mult, toate acestea sunt paralele cu faptul că abordarea de gen se prezintă în cele mai diferite discipline umaniste, de exemplu, literatură, psihologie, sociologie, etnografie, istoria artei, teatrologie, filozofie etc. Scopul acestui tratat este de a oferi o contribuție maghiară la dezvoltarea acestor studii.

Cuvinte cheie : educație feminină, istoriografie, gen

Péter Tibor NAGY: Sociologia elitelor și istoria educației

Deși sociologia și știința educației au o istorie de câteva decenii în Ungaria, sociologia elitelor și istoria educației au fost conectate abia recent. Importanța lucrărilor din istoria elitelor pentru istoria educației depinde de modul în care definim elitele. În ceea ce privește recensământul și datele statistice, elita înțeleasă în sens larg - deținătorii de diplome - a fost cercetată timp de un secol și jumătate. Bazele de date ale istoriei moderne a sociologiei bunurilor personale, care cuprind studenții universitari și deținătorii de diplome, ne oferă două serii de cercetări: cea condusă de Laszlo Szogi asupra peregrinărilor între 1790-1918 și cea condusă de Viktor Karady și Péter Tibor Nagy asupra deținătorilor de diplome între 1850-1950.

Pe lângă câteva registre de diplome distruse, prin aceste cercetări putem obține o imagine completă a sutelor de mii de studenți universitari din Ungaria și din străinătate. Datele obținute din sondajul prin eșantion definesc fundamental rezultatele elitei înalte, mult mai restrânse, a sistemului de învățământ. Una dintre metodele de cercetare a acestora este legată de sondajul coordonat de Tibor Huszar și I. Gabor Kovacs. Cercetarea lor se concentrează asupra elitelor din diferite domenii de activitate socială. Cealaltă metodă este cercetarea elitei reputației coordonată de Karady și Nagy. Aceasta îi cuprinde pe cei care au devenit faimoși în epoca lor și al căror nume a

obținut intrări enciclopedice de importanță națională.

Cuvinte cheie : sociologia elitelor, istoria educației, istoria științelor sociale, Ungaria, reputație, selecție, secolul al XIX-lea, secolul al XX-lea.

Éva Szabolcs: Microistorie și istoria educației

Articolul dezvăluie câteva aspecte ale discursului epistemologic care a caracterizat dezbaterile naționale și internaționale privind cunoașterea istorică. Unul dintre rezultatele acestor dezbateri a fost apariția microistoriei. Articolul oferă câteva exemple ale încercărilor de a defini microistoria și ridică întrebarea dacă istoricii educației au folosit microistoria ca o modalitate de a se concentra asupra problemelor educaționale. În plus, analizează un eseu scris recent despre profesorii de școală primară din Monarhia Dualistă pentru a arăta cum atitudinea microistorică a fost utilizată pentru a dezvălui noi cunoștințe despre profesia didactică în epoca dată.

Cuvinte cheie : cunoaștere istorică, microistorie, istoria educației, profesor/învățătoare de școală primară

Lajos Somogyvâri: Reprezentări vizuale ale comunicării profesionale (1960-1970). Pedagogie în spațiu și timp.

În ultimele decenii a existat o schimbare paradigmatică în scrierea istoriei educației, ceea ce duce la numeroase consecințe în investigațiile pedagogice din Ungaria. Această tendință multidirecțională și neomogenă poate fi caracterizată prin tranziția de la concepțiile moderne despre știință și lume la cele postmoderne. În mod tradițional, istoria educației se ocupă de moștenirea marilor gânditori. Din acest punct de vedere, gândurile și operele lor constituie o dezvoltare liniară (cu circuite), dezvoltarea libertății tot mai mari a indivizilor. Simțul comun al civilizației occidentale descrie procesele socio-istorice complexe ca progrese, intenționate de mai multe scopuri (teleologie), determină diverse perioade (cronologie, timp organizat) și crede în puterea modelatoare a istoriei de către mari personalități (individualism). Această lucrare încearcă să ofere un exemplu pentru un alt tip de scriere a istoriei educației - de a contura poveștile cotidiene prin analiza fotografiilor din Ungaria anilor 1960. Metodologia multidisciplinară include iconografia, antropologia și diferite modalități de scriere istorică - aceste aspecte diverse ne ajută să descoperim lumile pedagogiei în diferite forme de spații și timpuri. În acest caz, simpozioanele, conferințele și vizitele semnifică lumile pedagogiei.

Cuvinte cheie : istoria educației, iconografie, antropologie, fotografie, narațiune, reviste educaționale

Ildiko Laki: Despre persoanele cu dizabilități

Se estimează că peste un miliard de oameni trăiesc cu o formă de dizabilitate. Numărul persoanelor cu dizabilități crește anual. Există un risc mai mare de dizabilitate la grupele de vârstă mai înaintate, deoarece societățile îmbătrânesc într-un ritm rapid. Există, de asemenea, o creștere globală a afecțiunilor cronice, cum ar fi diabetul, bolile cardiovasculare și tulburările mintale, care influențează semnificativ natura și prevalența oricărei dizabilități rezultate. Modelele de dizabilitate într-o anumită țară sunt influențate de tendințele în ceea ce privește condițiile de sănătate, factorii de mediu și alți factori. Starea persoanelor care trăiesc cu dizabilități, adică oportunitățile educaționale, prezența pe piața muncii, acceptarea socială și activitatea politică, s-a schimbat substanțial după începutul mileniului. Acest lucru poate fi atribuit parțial apariției și adoptării curentelor europene în Ungaria, dar și integrării sociale mai largi și mai pronunțate a persoanelor cu dizabilități, precum și reglementărilor juridice maghiare și internaționale și diverselor inițiative politice în acest domeniu. Acestea din urmă implică inițiative în educație, piața muncii, societatea civilă; în plus, nu ar trebui ignorat nici rolul indivizilor, grupurilor, precum și al inițiativelor statale/publice care vizează realizarea drepturilor și obiectivelor persoanelor cu dizabilități.

Cuvinte cheie : dizabilități, avantaje, integrare socială, divizare